პროლეტარეგო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 37-ე წელი № 56 (10753) | ხუთშაბათი, 7 მარტი, 1957 წ. | ფასი 20 კაპ.

გავადიდოთ 1957 წელს სახელმწიფოსათვის ხორცის ჩაბარება ერთიორად და რძისა ერთნახევარჯერ

სმოლენსკის ოლქის კოლმეურნეთა, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშაკთა, სოფლის მეურნეობის სპეციალისტთა მიმართვა საბჭოთა კავშირის სოფლის მეურნეობის ყველა მუშაკისადმი

ძვირფასო ამხანაგებო!

სულ რამდენიმე თვე დარჩა იმ დღემდე, როცა საბჭოთა კავშირის მშრომელები, ხოლო მათთან ერთად ყველა ჩვენი მეგობარი დედამიწაზე ზეიმით იდღესასწაულებენ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მე-40 წლისთავს.

ჩვენი სამშობლოს ხალხებმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით დიდი და სახელოვანი გზა განვლეს საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის ორმოცი წლის განმავლობაში. იცავენ რა ვ. ი. ლენინის ანდერძს, ახორციელებენ რა მას, საბჭოთა ადამიანებმა ჩვენი ქვეყანა გადააქციეს მძლავრ ინდუსტრიულ სოციალისტურ სახელმწიფოდ, რამაც საშუალება მოგვცა განგვმტკიცებინა მისი თავდაცვისუნარიანობა და ამის მეოხებით დაგვემარცხებინა ისეთი მოსისხლე მტერი, როგორიც იყო გერმანიის ფაშიზმი.

ჩვენ ყველას გვახარებს უდიდესი ცვლილებები, რაც ჩვენს ქვეყანაში მოხდა სოფლის მეურნეობის, მრეწველობისა და მშენებლობის საკითხებზე პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმების ისტორიული გადაწყვეტილებების შემდეგ და განსაკუთრებით საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის გადაწყვეტილებების შემდეგ. ამ წლების განმავლობაში ბევრად გადიდდა ფოლადის, თუჯის, ნაგლინის გამოშვება, ქვანახშირისა და ნავთობის ამოღება. განმტკიცდა კოლმეურნეობათა ეკონომიკა. კომუნისტურმა პარტიამ გაბედულად წაიყვანა საბჭოთა ხალხი ციმბირისა და ყაზახეთის უსაზღვრო ყამირი სივრცეების ათვისებისათვის საბრძოლველად. და აი მოკლე ვადაში, ორი-სამი წლის განმავლობაში ათვისებულია 35 მილიონ ჰექტარზე მეტი ყამირი და ნასვენი მიწები, ხოლო სახელმწიფომ 1956 წელს დაამზადა და შეისყიდა მილიარდზე მეტი ფუთით მეტი პური, ვიდრე 1955 წელს. სმოლენსკის ოლქის მშრომელები მთელ საბჭოთა ხალხთან ერთად შეხარიან მარცვლეულის წარმოებაში მიღწეულ წარმატებებს.

სოფლის მეურნეობის ყველა მუშაკისადმი მიმართვაში საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ აღნიშნეს, რომ ჩვენში ჯერ კიდევ ნელა იზრდება ხორცის წარმოება, და მოუწოდეს სოფლის მეურნეობის ყველა მშრომელს, რათა თვითეულმა კოლმეურნეობამ, საბჭოთა მეურნეობამ, რაიონმა და ოლქმა მკვეთრად გაადიდოს ხორცის, რძისა და მეცხოველეობის სხვა პროდუქტების წარმოება და სახელმწიფოსათვის ჩაბარება. ჩვენს ოლქში სოფლის მეურნეობის ძირითადი მიმართულებაა მესელეობა და მეცხოველეობა. ჩვენ უნდა მივცეთ ჩვენს ქვეყანას ბევრი ხორცი და რძე.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს მოწოდების პასუხად ოლქის კოლმეურნეებმა, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშებმა დაიწყეს იმის შესაძლებლობათა გამონახვა, რომ უკვე წელს მკვეთრად გამოასწორონ მეცხოველეობის პროდუქციის წარმოებისა და სახელმწიფოსათვის ჩაბარების საქმე. სოფლის მეურნეობის მშრომელებმა შეიტანეს ბევრი საგულისხმო და საინტერესო წინადადება, რომლებმაც გამოავლინეს დიდი გამოუყენებელი რეზერვები ხორცისა და რძის წარმოების გადიდებისათვის. გაითვალისწინეს რა ეს წინადადებანი, სმოლენსკის ოლქის კოლმეურნეებმა და საბჭოთა მეურნეობების მუშებმა, სოფლის მეურნეობის სპეციალისტებმა გამოიანგარიშეს თავიანთი შესაძლებლობანი, განიხილეს კოლმეურნეთა და საბჭოთა მეურნეობების მუშათა კრებებზე მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდების ღონისძიებანი და იკისრეს სოციალისტური ვალდებულებანი — 1957 წელს ოლქის კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა ჩაბარონ სულ ცოტა ორჯერ მეტი ხორცი, აქედან ღორის ხორცი ოთხ-ხუთჯერ მეტი, რძე — ერთნახევარჯერ მეტი, ვიდრე შარშან იყო ჩაბარებული.

სულ 1957 წელს ოლქის კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები სახელმწიფოს ჩააბარებენ 45 ათას ტონა ხორცს 1956 წელს ჩაბარებული 22 ათასი ტონის ნაცვლად და 220 ათას ტონა რძეს შარშან ჩაბარებული 145 ათასი ტონის ნაცვლად.

ბევრმა კოლმეურნეობამ, საბჭოთა მეურნეობამ და რაიონმა მთლიანად იკისრა 1957 წელს სახელმწიფოსათვის ხორცისა და რძის ჩაბარების უფრო მაღალი ვალდებულებანი.

გუტსკის რაიონის კოლმეურნეობებმა ვალდებულება იკისრეს 1957 წელს სახელმწიფოსათვის ხორცის ჩაბარება გაადიდონ ერთისამად შარშანდელთან შედარებით, ჩააბარონ 1.060 ტონა ღორის ხორცი, რაც საშუალოდ რაიონში შეადგენს 35 ცენტნერ ღორის ხორცს ყოველ 100 ჰექტარ სახნავზე.

ამ რაიონის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრებმა გადაწყვიტეს ჩააბარონ წელს 100 ტონა ღორის ხორცი, ანუ 100 ცენტნერი ყოველ 100 ჰექტარ სახნავზე, და მიიღონ თვითეულ ძროხაზე 4.000 კილოგრამი რძე, ანუ 400 ცენტნერი რძე 100 ჰექტარ სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებზე.

კრასნოეს რაიონის კოლმეურნეობებმა ვალდებულება იკისრეს მიმდინარე წელს გაასუქონ და სახელმწიფოს ჩააბარონ 12 ათასი სული ღორი, რაც შეადგენს 20 ცენტნერ ღორის ხორცს ყოველ 100 ჰექტარ სახნავზე.

სმოლენსკის რაიონის საბჭოთა მეურნეობა „ეუკოვსკიმ“ ვალდებულება იკისრა ჩააბაროს სახელმწიფოს 300 ტონა ღორის ხორცი, ანუ 111 ცენტნერი 100 ჰექტარ სახნავზე.

ჩვენთვის, სმოლენსკის ოლქის კოლმეურნეებისათვის, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობის მუშებისათვის, ასეთი მაღალი ვალდებულებანი დაძაბული და ძნელია. საკმარისია ითქვას, რომ ომისშემდგომ წლებში ჩვენ პირველად შარშან შევასრულეთ ხორცის დამზადებისა და შესყიდვის გეგმა, მივიღეთ რა მატება 1955 წელთან შედარებით კოლმეურნეობებში 41 პროცენტი, საბჭოთა მეურნეობებში 15 პროცენტი. ამრიგად, ჩვენ ვეცდებით კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მიერ ხორცის ჩაბარება ერთიორად გავადიდოთ ყველაზე მაღალ დონესთან შედარებით, რომელიც მიღწეულია უკანასკნელ წლებში.

ყოველი თქვენგანი მიხვდება, რომ ეს ადვილი საქმე არ არის. უნდა გადაილახოს ბევრი სიძნელე, საჭირო იქნება დიდი ორგანიზატორული მუშაობა. მაგრამ ჩვენ ამას გავაკეთებთ. ამას მოელიან ჩვენგან საბჭოთა ხალხი, ჩვენი პარტიის ცენტრალური კომიტეტი და საბჭოთა მთავრობა.

ძველთაგანვე ნათქვამია, რომ ხალხს შეუძლია მთები შეძრას, რომ, თუ ხალხი მოისურვებს, ყველაფრის გაკეთებას შეძლებს. ეს სწორედ ასეა. ყამირი მიწების დამპყრობთა თავდადებულმა შრომამ ცხადყო, რომ საბჭოთა ადამიანებს უნარი შესწევთ ყველაზე გაბედული ოცნება სინამდვილედ აქციონ. საბჭოთა ადამიანები პირველად როდი წყვეტენ დიდ და რთულ ამოცანებს, და ისინი ყოველთვის წარმატებით წყვეტდნენ მათ იმიტომ, რომ სწამდათ თავიანთი ძალები, გამსჭვალული იყვნენ გულწრფელი სურვილით განეხორციელებინათ კომუნისტური პარტიის გეგმები.

ყოველივე ეს ჩვენ საკუთარი გამოცდილებით გვცოდნია. ყველასათვის ცნობილია, რომ სმოლენსკის ოლქი თავიდან ბოლომდე გადარეკილი ფაშისტური ურდოებისგან დიდი სამამულო ომის წლებში და ნანგრევებად და ნახანძრალად აქციეს მისი ქალაქები და სოფლები. უზომო სიძნელეთა ხდებოდა სიცოცხლის აღდგენა გაპარტახებულ მიწაწყალზე. მაგრამ სმოლენსკის ოლქის მშრომელები არ შეუშინდნენ სიძნელეებს, გაბედულად მოჰკიდეს ხელი საქმეს და დადებითს შედეგებს მიაღწიეს. განსაკუთრებით მჩქეფარე მუშაობა გაჩაღდა სოფლის მეურნეობის ყველა დარგის აღმავლობისათვის პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სექტემბრის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შემდეგ. მცირე და დიდი საქმეებით დავრწმუნდით ჩვენ, რომ, თუ პარტიული ორგანიზაციების, კოლმეურნეობათა ხელმძღვანელების, კოლმეურნეების მთელ ძალებსა და საშუალებებს გამოვიყენებთ რომელიმე ამოცანის გადასაჭრელად, რაგინდ ძნელი იყოს ეს ამოცანა, მდგომარეობა სწრაფად უმჯობესდება.

დიდხანს თავმინებებული იყო ჩვენი მეურნეობის ერთ-ერთი ძირითადი დარგი — მესელეობა, რომელზეც მნიშვნელოვანწილად დამოკიდებულია კოლმეურნეობათა სიმდიდრე. საკმარისი იყო ორი წლის ბეჯითი მუშაობა, — და სელის წარმოების მდგომარეობა ოლქში მკვეთრად გამოსწორდა.

მრავალ წელს ლაპარაკობდნენ, რომ საჭირო სმოლენსკის ოლქში, გადიდებული ტენიანობის ოლქში, იყოს დახურული კალოები. მაგრამ ეს კალოები არ იყო. ხოლო როცა მთელმა ხალხმა მოჰკიდა ხელი ამ საქმეს, ორი ათასზე მეტი დახურული კალო ერთ წელიწადში გაკეთდა.

1955 წელს ჩვენ დავიწყეთ სასილოსე მეურნეობის მშენებლობა და აგრეთვე ერთ წელიწადში გადავწყვიტეთ ეს ამოცანა.

გასულ, 1956 წელს, ჩვენ თითქოს ძნელი საქმე დავისახეთ — ერთ წელიწადში აგვეშენებინა 600 ტიპური საღორე. ესეც გავაკეთეთ.

1953 წელს ოლქის კოლმეურნეობებში არ ყოფილა არც ერთი ტიპური შენობა მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვისათვის. უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობის ნახევარი კარგად მოწყობილ მეცხოველეობის სადგომებში დავაყენეთ.

რძისა და ხორცის გადიდების ამოცანის გადაწყვეტაშიც ყველაფერი ჩვენზეა დამოკიდებული. თუ მობილიზებულ იქნება მთელი ძალები და საშუალებები ამ ამოცანის გადასაწყვეტად და მის განხორციელებას უკლებლივ ყველა შეუდგება, ამაში კი დარწმუნებული ვართ, ეს ამოცანაც შესრულდება.

სახელმწიფოსათვის ხორცის ჩაბარების გადიდების ნაკისრ ვალდებულებათა შესრულებას უწინარეს ყოვლისა მივაღწევთ მეღორეობის ყოველი ღონისძიებით განვითარების გზით, ამასთან გოჭების მისაღებად ფართოდ იქნება გამოყენებული ერთჯერადი დედაღორები.

ვახორციელებთ რა ღონისძიებებს ღორის ხორცის წარმოების გასადიდებლად, ამავე დროს თვითეულ კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში ვაწყობთ მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვისა და ცხვრის ბაგურ და საძოვრულ გასუქებას, რათა არც ერთი სული პირუტყვი არ ჩაბარდეს სახელმწიფოს მჭლე. გავადიდებთ აგრეთვე ფრინველის მოშენებასა და გასუქებას.

მეცხოველეობა ჩვენი ოლქის სოფლის მეურნეობის ერთ-ერთი მთავარი და უაღრესად შემოსავლიანი დარგია. ეს დარგი კოლმეურნეობათა ეკონომიკის შემდგომი განმტკიცების საიმედო ბაზაა. ნაკისრ ვალდებულებათა შესრულება შესაძლებელს გახდის გავადიდოთ საზოგადოებრივი მეურნეობის შემოსავლიანობა, ჩვენი კოლმეურნეობები უფრო მდიდარი გახდებიან, ხოლო კოლმეურნეთა ცხოვრება — უფრო შეძლებული და კულტურული. ჩვენ გვწამს ჩვენი ძალები, დავძლევთ ყოველგვარ სიძნელეს, პირობას კი შევასრულებთ.

რატომ ასე დარწმუნებული ვართ ამაში? იმიტომ, რომ ჩვენი ოლქის კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში ბევრია შესანიშნავი მეღორე, მწველავი, მეხბორე, მწყემსი, რომლებსაც უყვართ თავიანთი საქმე, ძალღონესა და დროს არ ზოგავენ საზოგადოებრივი მეურნეობის აღმავლობისათვის. ამჟამად კოლმეურნეობათა ხელმძღვანელობას სათავეში უდგანან ადამიანები, რომლებსაც პარტიული, საბჭოთა და სამეურნეო მუშაობის დიდი გამოცდილება აქვთ.

იმას, თუ რა მტკიცედ დაადგნენ აღმავლობის გზას სმოლენსკის ოლქის კოლმეურნეობები, მეტყველებს ფაქტიურად მოწმობს მათი შემოსავლის ზრდა. თუ 1954 წელს ოლქის კოლმეურნეობათა შემოსავალი მხოლოდ 279 მილიონ მანეთს შეადგენდა, 1956 წელს ამ შემოსავალმა უკვე 800 მილიონ მანეთს გადააჭარბა.

მართალია, ჩვენს მუშაობას ჯერ კიდევ ბევრი ნაკლი აქვს. ჩვენში ჯერ კიდევ მცირეა მარცვლეულის მოსავალი, რაც დიდ სიძნელეებს უქმნის მეცხოველეობის განვითარებას. მაგრამ ყოველ ღონეს ვხმარობთ, რათა კარგად გავაპატიოთ მინდვრები, სანიმუშოდ მოვაწყოთ საგაზაფხულო თესვა და მიმდინარე წელს დავძლიოთ მარცვლეულის მეურნეობის ჩამორჩენა.

ჩვენში ჯერ კიდევ ბევრია სხვა სიძნელე და გადაუჭრელი საკითხი. რა დასამალავია, რომ სულ ამ ცოტა ხნის წინათ სმოლენსკის ოლქი ერთ-ერთი ჩამორჩენილი ოლქი იყო საბჭოთა კავშირში. ჩვენ ბევრი რამ გავაკეთეთ ამ ჩამორჩენის დასაძლევად. 1957 წელს განზრახული გვაქვს ახალი ნახტომი გავაკეთოთ წინ და საპატიო ადგილი მოვიპოვოთ რუსეთის ფედერაციის მოწინავე ოლქებსა და მხარეებს შორის. და თუ ჩვენ, იმ ოლქის კოლმეურნეები, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშები, რომელიც ჯერ კიდევ ახლო წარსულში ჩამორჩენილი იყო, ვიწყებთ მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების მკვეთრი გადიდების ამოცანის განხორციელებას, ეჭვი არ არის, რომ ამ ამოცანის გადაწყვეტა გაცილებით უფრო ადვილია ეკონომიურად უფრო მაგარი ოლქების, მხარეებისა და რესპუბლიკებისათვის.

მოვუწოდებთ ჩვენი ქვეყნის ყველა კოლმეურნეს, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშაკებს: გავაჩაღოთ შეჯიბრება იმისათვის, რომ მკვეთრად გადიდდეს ხორცისა და რძის წარმოება და სახელმწიფოსათვის ჩაბარება, ვადამდე შესრულდეს სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოების დარგში მეექვსე ხუთწლედის დავალებანი, ღირსეულად შევხვდეთ დიდი ოქტომბრის მეორმოცე წლისთავს.

მტკიცე რწმენას გამოვთქვამთ, რომ ჩვენს ამ მოწოდებას მხურვალედ გამოეხმაურება ჩვენი ქვეყნის სოციალისტური სოფლის მეურნეობის ყველა მშრომელი.

მივცეთ საყვარელ სამშობლოს მეტი ხორცი, რძე და სხვა პროდუქტები!

მიმართვა განხილული და მიღებულია სმოლენსკის ოლქის კოლმეურნეთა, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშათა კრებებზე.

მეჯი ყურადღება სკოლა-ინტერნატებს

საბჭოთა სკოლის წინაშე დიდი და კეთილშობილური ამოცანა დგას კომუნიზმის კულტურული, განათლებული მშენებლების, პარტიისადმი, ხალხისადმი უსაზღვროდ ერთგული ახალგაზრდობის აღზრდის საქმეში. ჩვენი სკოლის ვალია აღზარდოს მოზარდი თაობა სამშობლოსადმი უანგარო სამსახურისა და კომუნიზმის იდეებისადმი უსაზღვრო ერთგულების სულისკვეთებით, ხალხთა ურღვევი მეგობრობისა და პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის სულისკვეთებით.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა საფუძველზე 1956 წლის 1 სექტემბრიდან ჩვენს ქვეყანაში შეიქმნა ახალი ტიპის სასწავლო-აღმზრდელობითი დაწესებულებები — სკოლა-ინტერნატები, რომლებიც მოწოდებული არიან უფრო მაღალ დონეზე მოამზადონ კომუნიზმის ყოველმხრივ განვითარებული და განათლებული მშენებლები.

სკოლა-ინტერნატებში უნდა შეიქმნას უაღრესად ხელსაყრელი პირობები მოსწავლეთა ყოველმხრივი, ზოგადი და პოლიტექნიკური განათლებისათვის, მათში მაღალი მორალური თვისებების აღზრდისათვის, მოსწავლეთა კარგი ფიზიკური და ესთეტიკური განვითარებისათვის. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს მოზარდი თაობის შრომითს აღზრდას, სახალხო მეურნეობის სხვადასხვა დარგში პრაქტიკული მოღვაწეობისათვის მათს მომზადებას.

სკოლა-ინტერნატებმა თანმიმდევრულად უნდა განახორციელონ ვ. ი. ლენინის მითითება საწარმოო შრომასთან სწავლების შეერთების შესახებ, რათა ბავშვთა სწავლა და აღზრდა მტკიცედ იყოს დაკავშირებული ცხოვრებასთან, საზოგადოებრივ-სასარგებლო შრომასთან.

1956-1957 სასწავლო წელს ჩვენს ქვეყანაში გაიხსნა 300-ზე მეტი სკოლა-ინტერნატი, რომლებშიც 60 ათასამდე ახალგაზრდა სწავლობს. საქართველოს სს რესპუბლიკაში მუშაობა დაიწყო 5-მა (ოჯრის, ბეთანიის, თეთრი წყაროს, ბორდის, განთიადის) სკოლა-ინტერნატმა 1.000-მდე მოსწავლით.

ჩვენი რესპუბლიკის პარტიულმა, საბჭოთა და განათლების ორგანოებმა მნიშვნელოვანი მუშაობა გასწიეს სკოლა-ინტერნატების დროულად გახსნისათვის, მათი მატერიალური ბაზის შექმნისა და აღსაზრდელებით დაკომპლექტებისათვის.

ბორდის სკოლა-ინტერნატის ადმინისტრაციამ, მასწავლებელთა და აღმზრდელთა კოლექტივმა ენერგიულად დაიწყეს მუშაობა ბავშვთა სწავლა-აღზრდის სათანადოდ დაყენებისათვის. ინტერნატში დაწესებულია დღის მტკიცე რეჟიმი, რომელიც უზრუნველყოფს სწავლის, შრომისა და დასვენების სწორ შეხამებას, ბავშვთა ორგანიზმის ფიზიკურ წრთობას, მათი თვითმოქმედების განვითარებას.

გაწეული მნიშვნელოვანი მუშაობის მიუხედავად ჩვენი რესპუბლიკის სკოლა-ინტერნატების საქმიანობაში არის სერიოზული ნაკლოვანებანი. ჯერ კიდევ ბევრი რამ აბრკოლებს ამ ახალი ტიპის სასწავლო-აღმზრდელობითი დაწესებულებების ნორმალურ მუშაობას. დაშვებულ იქნა შეცდომები სკოლა-ინტერნატების ადმინისტრაციული და პედაგოგიური კადრებით დაკომპლექტების საქმეში. ამით აიხსნება ის ფაქტი, რომ სასწავლო წლის დაწყებიდან სულ რამდენიმე თვის შემდეგ საჭირო გახდა ოჯრისა და ბეთანიის სკოლა-ინტერნატების დირექტორებისა და ზოგიერთი აღმზრდელების სამუშაოდან მოხსნა.

ოჯრის სკოლა-ინტერნატში ადგილი ჰქონდა სერიოზულ დარღვევებსა და დამახინჯებებს, სახელმწიფო ქონების მითვისებასა და განიავებას. ინტერნატის მუშაკთა კოლექტივმა ვერ შეძლო სათანადო დონეზე დაეყენებინა ბავშვთა სწავლა-აღზრდის საქმე. აქ ნაკლებად ზრუნავდნენ კლასგარეშე მუშაობის გაშლისათვის, ბავშვები ჩაბმული არ იყვნენ საგნობრივი და ტექნიკური წრეების მუშაობაში. არ ეწყობოდა აღსაზრდელთათვის ლიტერატურული საღამოები, მკითხველთა კონფერენციები, მხატვრული თვითმოქმედების საღამოები, სპორტული შეჯიბრებები, საინტერესო პიონერული შეკრებები, შეხვედრები ლიტერატურის, ხელოვნების, წარმოების მოწინავე ადამიანებთან.

მომდინარე სასწავლო წლის პირველი და მეორე მეთოთხედების შედეგები ნათლად მეტყველებენ იმაზე, რომ სკოლა-ინტერნატებში არ ახორციელებენ საჭირო ღონისძიებებს მოსწავლეთა მაღალი აკადემიური წარმატებისა და დისციპლინის განმტკიცებისათვის. ინტერნატების აღსაზრდელთა 20-25 პროცენტი ჩამორჩება ერთ ან რამდენიმე საგანში.

მოსწავლეთა შრომითი აღზრდის საუკეთესოდ დაყენებისათვის სკოლა-ინტერნატებთან უნდა შეიქმნას სასწავლო სახელოსნოები, გამოიყოს მიწის ნაკვეთები სასწავლო მიზნებისათვის. სკოლა-ინტერნატები მჭიდროდ უნდა იყვნენ დაკავშირებული სამრეწველო საწარმოებთან, მტს-ებთან, კოლმეურნეობებთან და საბჭოთა მეურნეობებთან, სადაც უფროსი კლასის მოსწავლეები გაივლიან საწარმოო პრაქტიკას.

აღსანიშნავია, რომ ჩვენი რესპუბლიკის სკოლა-ინტერნატებს ჯერ კიდევ არ დაუმთავრებიათ სასწავლო სახელოსნოების მოწყობა. ეს იმითაც აიხსნება, რომ ადგილობრივმა პარტიულმა და საბჭოთა ორგანიზაციებმა ძალზე დაგვიანებით გამოუყვეს მათ შეფები, ხოლო თეთრი წყაროს სკოლა-ინტერნატს დღემდე არავინ უწევს შეფობას. ასევე ჯერ კიდევ გადაუჭრელია განფიადის სკოლა-ინტერნატისათვის სასწავლო მიწის ნაკვეთის გამოყოფის საკითხი.

ზაფხულის პერიოდში მოეწყობა სკოლა-ინტერნატების აღსაზრდელთა საწარმოო პრაქტიკა. სამრეწველო საწარმოებმა, მტს-ებმა, საბჭოთა მეურნეობებმა და კოლმეურნეობებმა ყოველმხრივი დახმარება უნდა გაუწიონ ინტერნატებს საწარმოო პრაქტიკის ორგანიზაციაში, შეარჩიონ ამისათვის ხელმძღვანელები, გამოუყონ აღსაზრდელებს სამუშაო ადგილი და მოამარაგონ ისინი მუშაობისათვის საჭირო მასალებით.

უახლოეს წლებში როგორც საბჭოთა კავშირში, ისე ჩვენს რესპუბლიკაში მნიშვნელოვნად გაფართოვდება სკოლა-ინტერნატების ქსელი. 1960 წლისათვის საქართველოს სს რესპუბლიკაში იქნება 30-მდე სკოლა-ინტერნატი 12 ათასამდე მოსწავლით.

სკოლა-ინტერნატების შენობებს საქართველოს სსრ განათლების სამინისტროსთან ერთად თავიანთი ხარჯებითა და ფონდებით ააგებენ აგრეთვე სხვა სამინისტროები და უწყებები. საჭიროა ყურადღება მიექცეს მშენებლობისათვის შესაფერი ადგილების შერჩევას და მის დროულად დამთავრებას.

სკოლა-ინტერნატების მოსწავლეთა მჭიდრო კოლექტივების შექმნასა და მათ შორის მრავალფეროვან აღმზრდელობით მუშაობაში დიდი როლი უნდა შეასრულონ კომკავშირულმა ორგანიზაციებმა.

ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების ვალია ყოველდღიური დახმარება გაუწიონ სკოლა-ინტერნატებს. აღმოფხვრან ნაკლოვანებანი მათს მუშაობაში და შეუქმნან ნორმალური საქმიანობის პირობები ამ მეტად მნიშვნელოვან სასწავლო-აღმზრდელობითს დაწესებულებებს. ჩვენი ქვეყნის ინტერესები მოითხოვს, რომ სკოლა-ინტერნატებში სანიმუშოდ დავაყენოთ სწავლა-აღზრდის საქმე.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ნ. ა. ბულგანინის დეპეშა

განის პრემიერ-მინისტრის ბ-ნ კუამე ნკრუმასადმი

მის აღმატებულებას
ბ-ნ კუამე ნკრუმას,
განის პრემიერ-მინისტრს

აკრა

განის სახელმწიფოს დამოუკიდებლობის გამოცხადების დღეს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის მინისტრთა საბჭო და პირადად მე გითვლით, ბატონო პრემიერ-მინისტრო, და თქვენი სახით განის მთავრობას, აგრეთვე მთელ ხალხს ჩვენს გულწრფელ მოლოცვას ამ ღირსშესანიშნავი თარიღის გამო.

გულითადად გისურვებთ თქვენ და განის ხალხს წარმატებასა და აყვავებას დამოუკიდებლობისა და პროგრესის გზაზე.

ნ. ბულგანინი,
სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე.

მოსკოვი, კრემლი. 1957 წლის 6 მარტი.

გროზნოს თბოფიკაცია

გროზნო, 5 მარტი. (საკ.ინ.). დამთავრდა ქალაქ გროზნოს თბოფიკაციის პირველი რიგი. ახალი თბოცენტრალი ქალაქის შენობების გასათბობად ყოველდღე უშვებს ათასობით კუბურ მეტრ ცხელ წყალს.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მე-40 წლისთავის აღსანიშნავად

★

აძლიერებენ მუშაობის ტემპს

ჭიათურა. (საკ. კორ.). ჭიათურელი მაღაროელები, რომლებიც დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მე-40 წლისთავის აღსანიშნავ შეჯიბრებაში ჩაბმული არიან მომმე ნიკოპოლის მაღაროელებთან (უკრაინა), დღითიდღე აძლიერებენ მუშაობის ტემპს. უკანასკნელად მარგანეცის მრეწველობამ უკვე თავი დააღწია ჩამორჩენას და თებერვლის დავალება 103 პროცენტით შეასრულა. ვოროშილოვისა და ორჯონიკიძის სახელობის მაღაროთა კოლექტივებმა, რომლებიც წინა თვეებში ჩამორჩებოდნენ, თებერვალში გეგმის გადამეტებით 4.000 ტონაზე მეტი მარგანეცი მისცეს მეტალურგიულ ქარხნებს.

თავდადებული შრომის ნიმუშებს იძლევიან იმ უბნების კოლექტივები, რომლებსაც გ. გაფრინდაშვილი, ა. კაკოშვილი, ო. კობახიძე, დ. შეყილაძე, დ. ხვედელიძე, მ. ცერცვაძე და ვ. კუპატაძე ხელმძღვანელობენ. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ლენინის სახელობის მაღაროს მესამე უბნის კოლექტივის წარმატება. აქ შექმნილია კომპლექსური ბრიგადა, რომელმაც სანგრევის წინსვლა სამჯერ გაადიდა, გაზარდა შრომის ნაყოფიერება, შეამცირა მადნის თვითღირებულება.

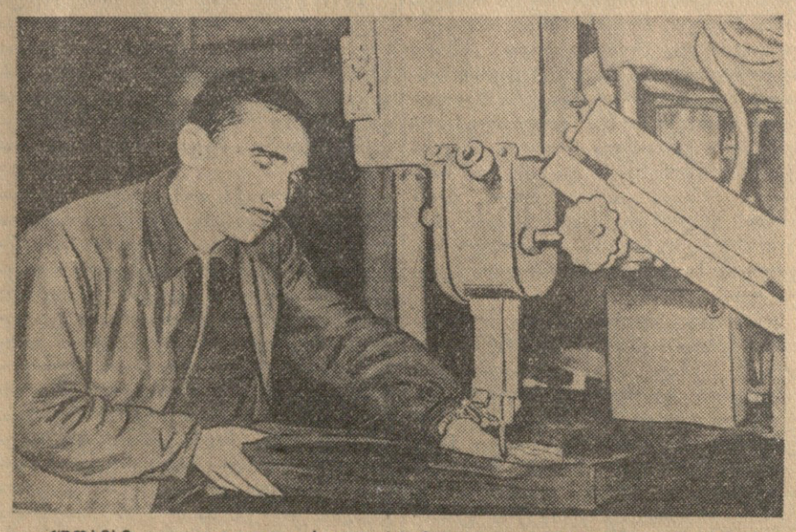

ქუთაისი. დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მე-40 წლისთავის აღსანიშნავ შეჯიბრებაში დაწინაურდა ქუთაისის სამკერვალო ფაბრიკის გამომჭრელი ს. მანაგაძე, რომელიც გამომუშავების ნორმებს სისტემატურად 250 პროცენტით ასრულებს. სურათზე: ს. მანაგაძე თავის დაზგასთან.

ფოტო დ. კაკიტელაშვილისა.

ათასობით ტონა ცემენტი გეგმის გადამეტებით

კასპის ცემენტის ქარხნის კოლექტივმა ახალი წარმატება მოიპოვა დიდი ოქტომბრის მე-40 წლისთავის აღსანიშნავ სოციალისტურ შეჯიბრებაში. საწარმომ ვადაზე 3 დღით ადრე შეასრულა პროდუქციის გამოშვების თებერვლის გეგმა. თვიური გეგმის გადამეტებით გამოშვებულია ათასობით ტონა ცემენტი. გადაჭარბებით შესრულებულია აგრეთვე შიფერის ფილების გამოშვების დავალება. (საქდესი).

★

ზესტაფონელ მშენებელთა წარმატება

ზესტაფონი. (საკ. კორ.). საქართველოს შამპანური კომბინატის ზესტაფონის ღვინის მეორე ქარხნის მშენებლებმა ახალი ძალით გააჩაღეს მუშაობა დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მე-40 წლისთავის აღსანიშნავად და პირველი კვარტალის გეგმა ორ თვეში — 1 მარტისათვის 141,8 პროცენტით შეასრულეს.

ყოველდღიურ დავალებებს 150-200 პროცენტით ასრულებენ მებეტონეები — ვ. სვანიძე, ა. თავაძე, დურგლები — ნ. ანტონოვი, ვ. კირაკოსიანი, მღებავები — ს. იაკოვლევი, ი. მეშჩერიაკოვი, მეარმატურეები — ა. კუპატაძე, მ. კვინიკაძე, ბ. კარპუშევი.

თავი ისახელეს ბინათმშენებლებმაც, რომლებმაც უკვე დაამთავრეს რვა ოთხ-ოთხბინიანი საცხოვრებელი სახლის აგება, წყალსადენის გაყვანა მშენებლობაზე და შემდეგ არგვეთის მევენახეობა-მეღვინეობის საბჭოთა მეურნეობამდე. ეს წყალსადენი მოემსახურება აგრეთვე სოფლების არგვეთისა და ქვედა საქარის კოლმეურნეობებს. გარდა ამისა, მშენებლებმა დაამთავრეს რკინიგზის ჩიხის გაყვანა და სატრანსფორმატორო კოისკის მშენებლობა.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის
ნ. ა. ბულგანინის დეპეშა
განის პრემიერ-მინისტრის ბ-ნ კუამე ნკრუმასადმი
მოსკოვი, კრემლი. 1957 წლის 6 მარტი.
გროზნოს თბოფიკაცია
ზესტაფონელ მშენებელთა წარმატება

საბჭოთა მხატვრების პირველ სრულიად საკავშირო ყრილობაზე

4 მარტს საბჭოთა მხატვრების სრულიად საკავშირო ყრილობის საღამოს სხდომაზე გრძელდებოდა კამათი. თავმჯდომარეობს უ. ჯაფარიძე (საქართველოს სსრ).

ლატვიური სახვითი ხელოვნების განვითარების მდგომარეობის შესახებ ილაპარაკა ლ. სვემპსმა. ამ ბოლო დროს ლატვიელ მხატვრებს შორის, თქვა მან, დიდი შემოქმედებითი აქტივობაა. ორატორმა მნიშვნელოვანი ადგილი დაუთმო სახვითი ხელოვნების ეროვნული ფორმის საკითხებს, კადრების მოამზადებასა და მთელ რიგ ორგანიზაციულ საკითხებს.

შემდეგ სიტყვა მიეცა სსრ კავშირის სახალხო მხატვარს სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრს ი. გრაბარს, რომელსაც ყრილობის მონაწილენი გულთბილად შეხვდნენ.

თავისი სიტყვა მან მიუძღვნა ახალგაზრდა საბჭოთა მხატვრებს. ჩვენმა მხატვრულმა ახალგაზრდობამ, ამბობს იგი, იცის, საითკენ და როგორ წავიდეს. მისი ერთადერთი სწორი გზაა სოციალისტური რეალიზმის გზა. მან იცის, რომ ის არის არა შემოქმედებითი დიაპაზონის დავიწროების, არამედ ხალხის ინტერესებისა და კეთილდღეობისათვის მისი უსაზღვროდ გაფართოების გზა.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მხატვართა სახელით ყრილობას მიესალმა მხატვარი გ. შმიდტ-ვალტერი. მან ილაპარაკა იმაზე, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს სოციალისტური რეალიზმის ხელოვნებას გერმანელი მხატვრებისათვის.

მოსკოვის საბჭოთა მხატვრების კავშირის სახელით ყრილობის დელეგატებსა და სტუმრებს მიესალმა პროფესორი ფ. ბოგოროდსკი. იგი ლაპარაკობს ხელოვნებაზე, პარტიის წარმმართველი ხელმძღვანელობის ეკითილსაყოფიერ გავლენაზე. გააკრიტიკა რა საბჭოთა მხატვრების კავშირის საორგანიზაციო კომიტეტის წინანდელი ხელმძღვანელობა, ფ. ბოგოროდსკიმ განაცხადა, რომ მის შემადგენლობაში მომხდარ ცვლილებათა შედეგებმა გავლენა მოახდინა მოსკოვის ორგანიზაციის მუშაობაზე. მან მეტი დამოუკიდებლობა მიიღო შემოქმედებითი და ორგანიზაციული საკითხების გადასაჭრელად.

სიტყვას ამბობს ტ. იაბლონსკაია (უკრაინა). იგი აღნიშნავს, რომ მხატვართა ადგილობრივი ორგანიზაციები წინანდებურად არასაკმაოდ გაბედულად წყვეტენ შემოქმედებიან საკითხებს. საჭიროა უფრო გადაჭრით ვიბრძოლოთ ხელოვნებაში ფორმალიზმის წინააღმდეგ.

ყრილობის მონაწილენი მქუხარე, ხანგრძლივი ტაშით შეხვდნენ მოსკოველ ლიბაჩოვის სახელობის საავტომობილო ქარხნის კოლექტივის წარმომადგენლთა გამოსვლას, დამსწრეთ მისალმებით მიმართა საწარმოს ჩქაროსანმა ხარატმა ს. ბუშუევმა.

სადამის სხდომაზე გამოვიდა აგრეთვე პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის წარმომადგენელი კრაკოვის სამხატვრო აკადემიის პროფესორი მხატვარი ე. ფედკოვიჩი. დამსწრენი მას გულთბილად მიესალმნენ. შემდეგ გამოვიდნენ სომხეთის მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე გ. მ. გიურჯიანი, ჰ. კორინი და სხვები.

მხატვრების სრულიად საკავშირო ყრილობის 5 მარტის დილის სხდომაზე გამოვიდა თურქმენეთის მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე ა. ყულიევი. თურქმენეთის სადაზგო სახვითი ხელოვნება, თქვა მან, ძალიან ახალგაზრდაა. იგი წარმოიშვა საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების პირველ წლებში. მისთვის უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა რესპუბლიკის მხატვართა კავშირის შექმნას, სამხატვრო სასწავლებლის დაარსებას და სახვითი ხელოვნების მუზეუმის გახსნას. მთელი ეს ღონისძიებანი ხორციელდებოდა რუს მხატვართა უშუალო მონაწილეობითა და დახმარებით. თურქმენეთის მხატვრებმა უპირველი წარმატებები მოიპოვეს, მაგრამ ჩვენ ჯერ კიდევ ვალში ვართ ხალხის წინაშე. ორატორი აკრიტიკებს სსრ კავშირის კულტურის სამინისტროს, საბჭოთა მხატვრებს კავშირის საორგანიზაციო კომიტეტსა და სამხატვრო ფონდს, რომლებიც ცუდად არიან დაკავშირებული რესპუბლიკის მხატვართა კავშირთან, ცუდად ეხმარებიან მას მუშაობაში.

შემდეგ გამოვიდა სსრ კავშირის კულტურის მინისტრი ნ. მიხაილოვი. მან აღნიშნა, რომ ყრილობაზე აღძრულ დიდმნიშვნელოვან პრობლემებს მნიშვნელობა აქვთ სხვა სახეობათა ხელოვნებისთვისაც. მან აღიარა, რომ კამათის მონაწილეთა კრიტიკა სსრ კავშირის კულტურის სამინისტროს და სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის მიმართ სწორი იყო. გაკეთებულ იქნება საჭირო დასკვნები და განხორციელდება ღონისძიებანი მუშაობაში შეცდომებისა და ნაკლოვანებების აღმოსაფხვრელად. რესპუბლიკური კულტურის სამინისტროების უფლებათა გაფართოება შესაძლებლობას მისცემს მათ თვითონ გადაწყვიტონ მხატვართა საქმიანობის საკითხები.

ახალგაზრდა მხატვრების განათლებაში არსებულ ნაკლოვანებებზე ილაპარაკა ი. ნაკოლაევმა (ლენინგრადი).

შემდეგ ტრიბუნაზე ავიდა უნგრელ მხატვართა კავშირის საორგანიზაციო კომიტეტის წევრი ე. დომანოვსკი, რომელსაც ყრილობა გულთბილად შეხვდა. მან თქვა, თუ რა ინტერესით აღევნებენ თვალყურს უნგრელი მხატვრები ყრილობის მუშაობას და მოელიან მის შედეგებს. მხურვალედ მიესალმა რა ყრილობის დელეგატებს, მან დიდი შემოქმედებითი წარმატებანი უსურვა მათ.

ყრილობაზე მკაფიოდ და მღელვარედ გაისმა ყირგიზეთის სსრ სახალხო მხატვრის გ. აიტიევის სიტყვა. მოკლედ დაახასიათა რა რესპუბლიკის სახვითი ხელოვნების განვითარება, იგი დაწვრილებით შეეხო მოწინავე მრავალეროვანი ხელოვნების აღმზრდელობითს მნიშვნელობას.

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალებისადმი კულტურული შეფობის ცენტრალური კომიტეტის სახელით ყრილობას მიესალმა სსრ კავშირის სახალხო არტისტი ე. გოგოლევა.

სსრ კავშირის სამხატვრო აკადემიის სახელით ყრილობას მიესალმა რუსეთის სფსრ სახალხო მხატვარი ა. პლასტოვი.

დიდ იდეურ და შემოქმედებითს აღმავლობაზე, რომლის ვითარებაშიც მიმდინარეობს საბჭოთა მხატვრების პირველი სრულიად საკავშირო ყრილობა, ილაპარაკა უკრაინის სსრ ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ ა. პაშჩენკომ.

პროფესორმა ე. კიბრიკმა (მოსკოვი) განაცხადა, რომ საბჭოთა მხატვრები ერთსულოვანი არიან სოციალისტური რეალიზმის, ხელოვნების პარტიულობის, იდეურობისა და ხალხურობის გაგებაში.

ყრილობას საბჭოთა კომპოზიტორების სახელით მისასალმებელი სიტყვით მიმართა კომპოზიტორმა ლ. კნიპერმა.

უზბეკეთის სსრ სახვითი ხელოვნების შესახებ სიტყვა წარმოთქვა რესპუბლიკის სახალხო მხატვარმა უ. ტასიკბაევმა.

საბჭოთა ადამიანების კულტურულ ზრდას შესანიშნავად მოწმობს მათი უდიდესი მისწრაფება ხელოვნებისადმი, წყურვილი გაიგონ იგი, მიიღონ მონაწილეობა მის შექმნაში, თქვა თავის გამოსვლაში სომხეთის სსრ სახალხო მხატვარმა მ. სარიანმა. მან სახვითი ხელოვნების ოსტატებს მოუწოდა ყოველთვის იყვნენ ხალხთან, კომუნიზმის მშენებელთა პირველ რიგებში.

საბჭოთა მუშების შრომა და ცხოვრება ჯერ კიდევ სათანადოდ არ არის ასახული ჩვენი მხატვრების სურათებში — ასეთი იყო ბ. სმირნოვის (სვერდლოვსკი) გამოსვლის ძირითადი აზრი.

ვ. ივანოვმა (მოსკოვი) თავისი გამოსვლა მიუძღვნა ახალგაზრდა მხატვართა მუშაობას. სხდომაზე გამოვიდნენ აგრეთვე ე. ბელაშოვა (მოსკოვი), ლ. ტკაჩენკო (ლენინგრადი) და სხვები.

ყრილობა მუშაობას განაგრძობს. (საკდესი).

გაზეთების ფურცლებზე

მეგობლეობის ორი რაიონის კეთილშობილური საქმე

გორულ ხილზე, რომელიც თავისი მაღალხარისხოვანი თვისებებით საყოველთაოდ არის ცნობილი, ყოველწლიურად იზრდება მოთხოვნილება. გორული ვაშლი, მსხალი, ატამი და კომში დიდი რაოდენობით იგზავნებოდა და იგზავნება არა მარტო მოსკოვში, ლენინგრადში, ხარკოვში, ხაბაროვსკსა და ჩვენი ქვეყნის კიდევ სხვა ქალაქებში და კურორტებზე, არამედ საზღვარგარეთაც, სახალხო დემოკრატიის ქვეყნებში.

ამჟამად გორელი კოლმეურნე მეხილეები თავდადებით შრომობენ იმისათვის, რომ კიდევ უფრო გაუთქვან სახელი გორულ ხილს, უფრო მეტი რაოდენობით მიაწოდონ იგი ჩვენი ქვეყნის მშრომელებს. გორელ მეხილეებს ძვირფასი გამოცდილება აქვთ, რომლის გაზიარება დიდ სარგებლობას მოუტანს რესპუბლიკის სხვა რაიონების მშრომელებსაც. სწორედ ამ თემას მიუძღვნა გაშლილი შემცვლელი გვერდი ახალციხის რაიონულმა გაზეთმა „წითელმა დროშამ“. სარედაქციო წერილში სათაურით „დავნერგოთ გორელ მეხილეთა გამოცდილება“ ნათქვამია:

„ჩვენი გაზეთის დღევანდელ ნომერში გამოქვეყნებულ სახელგანთქმული გორელი მეხილეების წერილებში მოთხრობილია, თუ როგორ აღწევენ ისინი მაღალხარისხოვანი ხილის უხვ მოსავალს. მათი გამოცდილების გაზიარება დიდად დაეხმარება ჩვენი რაიონის მეხილეებს“.

შემცვლელ გვერდებში, რომლებიც მომზადებულია გორის რაიონული გაზეთის რედაქციის მიერ, დაბეჭდილია გორის რაიონის სოფელ ქვეშის სახელგანთქმული მეხილის ლენინის ორდენოსან ს. ცაციაშვილის წერილი, რომელშიც კონკრეტულად არის განზოგადებული, თუ როგორ აღწევს ის ხილის მოსავლის მიღების სარეკორდო შედეგს. გორის რაიონის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის ზ. თავზარაშვილის, სოფელ ხიდისთავის მალენკოვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარის ფ. ანასტასოვის, სოფელ შავშვების მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარის ნ. ბუჯიაშვილის და სხვების წერილებში ლაპარაკია ხეხილის მოვლა-პატრონობის, აგროღონისძიებათა ზუსტად დაცვისა და გორელ მეხილეთა მუშაობის მეთოდებზე, რითაც ისინი წარმატებებს აღწევენ მეხილეობის განვითარებაში.

გაზეთში გამოქვეყნებული მასალები დაეხმარება ახალციხელ მშრომელებს მეხილეობის შემდგომ განვითარებაში.

„კომუნისტის“ სიგნალის შემდეგ

„მეგრძმედეთა სასადილოში წესრიგი უნდა დამყარდეს“

ამ სათაურით „კომუნისტში“ დაიბეჭდა ამიერკავკასიის მეტალურგიული ყარხნის საბრძმედე საამქროს უფროსი ნორმადარის დ. ინასარიძის წერილი, რომელშიც მხილებული იყო ამიერკავკასიის სტალინის ახელობის მეტალურგიული ქარხნის საბრძმედე საამქროს სასადილოს ნაკლოვანებანი.

ქარხნის დირექციამ „კომუნისტის“ კრიტიკა სწორად ცნო. რუსთავი-ბაქრობის ხელმძღვანელობასთან ერთად მიღებულია ზომები სასადილოში წესრიგის დასამყარებლად, კერძების ბარისხის ასამაღლებლად.

მზადება აღგილობრივი საბჭოების არჩევნებისათვის

ვ. ი. ლენინის მუზეუმში

ეშმაკელა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებისათვის მზადების დღეებში ათასობით ამომრჩეველი მოდის ვ. ი. ლენინის ცენტრალური მუზეუმის თბილისის ფილიალში. ისინი განსაკუთრებული ყურადღებით, ინტერესით ეცნობიან აქ წარმოდგენილ მრავალრიცხოვან დოკუმენტებს და მასალებს, რომლებიც ასახავენ კომუნისტური პარტიისა და მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს დამაარსებლის გენიალური ვ. ი. ლენინისა და მისი საქმის განმგრძობის ი. ბ. სტალინის ცხოვრებასა და მოღვაწეობას.

განუწყვეტელ ნაკადად მოდიან საარჩევნო უბნებიდან და აგიტპუნქტებიდან მუზეუმის დასათვალიერებლად ამომრჩევლები და აგიტატორები, მოწინავე მუშები და მრავალდაზგოსანი ოსტატები, საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან ჩამოსული კოლმეურნეები, საბჭოთა არმიის ჯარისკაცები და ოფიცრები, ინტელიგენცია, მოსწავლე ახალგაზრდობა.

განსაკუთრებით ბევრნი მოდიან დიასახლისი ამომრჩევლები დედაქალაქის სხვადასხვა საარჩევნო უბნებიდან და აგიტპუნქტებიდან. არჩევნებისათვის მზადების პერიოდში მუზეუმი უკვე დაათვალიერა 9 ათასზე მეტმა ამომრჩეველმა და აგიტატორმა.

ექსკურსანტებს კინოდარბაზში უჩვენებენ მოკლემეტრაჟიან დოკუმენტალურ ფილმს ვ. ი. ლენინის შესახებ.

შთაბეჭდილებათა წიგნებში მშრომელები წერენ ამაღლებულ სიტყვებს. ისინი აღნიშნავენ ლენინური იდეების გამარჯვებას, თვალსაჩინო წარმატებებს, რომლებიც საბჭოთა ხალხმა მოიპოვა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით.

შ. ბოგიძე.

ვ. ი. ლენინის მუზეუმის თბილისის ფილიალის სალექციო-საექსკურსიო ბიუროს გამგე.

* * *

სურათზე: ვ. ი. ლენინის მუზეუმის თბილისის ფილიალის ლექტორი ა. სუხიშვილი ორჯონიკიძის რაიონის № 20 საარჩევნო უბნის ამომრჩევლებს ესაუბრება დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შესახებ.

ფოტო შ. ჩხეტიანისა.

კონდოლის აგიტპუნქტში

ადრეული გაზაფხულის სუნთქვა იგრძნობა ალაზნის ველზე. თოვლის ნაჭერები გაქრა ხნულებსა და წარაფებში. კოლმეურნეები გაჯიგნენ სამუშაოდ მინდვრად, ზვრებსა და ბაღებში. ალექსი ცქმბაძის თუ ნიკო ანჯაფარიძის, დავით მეგრელიშვილის თუ აკაკი უთალიშვილის ბრიგადების ვენახებში გაჩაღებულია ვაზის სხვლა, სარების გათლა და მწკრივთა შორის ხვნა.

საღამოთი, როცა მზე ჰორიზონტს მიეფარება, შრომით გულნაჯერი ადამიანები შინისაკენ მიეშურებიან.

— აგიტპუნქტში მოსვლა არ დაგაგვიანდეთ, გოგოებო, — აფრთხილებს თავისი რგოლის წევრებს საკვებმოპოვების ბრიგადის ახალგაზრდული რგოლის ხელმძღვანელი ლილი გალახვარიძე, — დღეს საინტერესო ლექციას მოვისმენთ.

ყოველ საღამოს კოლმეურნეობის აგიტპუნქტში იკრიბებიან ახალგაზრდები და უფროსი ასაკის ქალები და კაცები. მათ გულღიად ხვდებიან აგიტპუნქტის გამგე მასწავლებელი დიმიტრი ღაღიშვილი, მორიგე აგიტატორი ციალა ახალაური, სამკითხველოს გამგე რევაზ ესიტაშვილი.

— მობრძანდით, მეგობრებო, მობრძანდით! ეს არის ფოსტალიონმა ახალი ჟურნალ-გაზეთები მოგვიტანა. გადათვალიერეთ, ბევრი საინტერესო ამბებია დაბეჭდილი, — მიმართავს მისულთ სამკითხველოს გამგე.

რამდენიმე წუთს ამომრჩევლები გულმოდგინედ ათვალიერებენ ახალ ჟურნალ-გაზეთებს. შემდეგ კი აგიტატორი ციალა ახალაური იწყებს საუბარს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეექვსე სესიის შედეგებზე.

საუბარი ცოცხლად, მიმზიდველად და საინტერესოდ მიმდინარეობს. იგი ივსება კონკრეტული ფაქტებით სოფლის ცხოვრებიდან.

— სსრ კავშირის 1957 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტში — ამბობს აგიტატორი, — რაც უმაღლესი საბჭოს მეექვსე სესიამ დამტკიცა, გამოხატულია მშობლიური კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის ზრუნვა მშრომელთა კეთილდღეობის შემდგომი გაუმჯობესებისათვის...

კოლმეურნეები, ისევე როგორც ჩვენი ქვეყნის ყველა მშრომელი, ნათლად გრძნობენ ამას. აეიღოთ თუნდაც სოფელი კონდოლი, 1956 წლამდე აქ მხოლოდ რვაწლიანი სკოლა იყო. გასული წლის შემოდგომიდან კი საშუალო სკოლა გაიხსნა ორი პარალელური მეცხრე კლასით. ეურნალ-გაზეთების გამოსაწერად თუ ამანათების გასაგზავნად სოფლის მშრომელებს თელავში ან წინანდალში უხდებოდათ წასვლა, ამჟამად კი სოფელს აქვს კეთილმოწყობილი საფოსტო განყოფილება. გაფართოდა ელექტროქსელი და რადიოქსელი, დამატებით გაიხსნა ბიბლიოთეკა. წელს აშენდება ამბანო, განხორციელდება სასოფლო გზების კეთილმოწყობა, გაიხსნება კინოდარბაზი, სადაც სისტემატურად მოეწყობა კინოფილმების ჩვენება.

ასე ცოცხლად და დამაჯერებლად მოუთხრობს აგიტატორი ამომრჩევლებს, ამასთან თვით მსმენელებსაც აქტიურად იზიდავს საუბარში და ამით იგი უფრო საინტერესო ხდება.

მას შემდეგ, რაც თელავის რაიონული საბჭოს არჩევნების № 29 საოლქო საარჩევნო კომისიამ რაისაბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად დასახელებული მოწინავე კოლმეურნე სირანა ახალმოსულიშვილი ლ ი რეგისტრაციაში გაატარა, აგიტატორმა ერთ-ერთი საუბარი ამომრჩევლებისათვის დეპუტატობის კანდიდატის შრომითი ცხოვრებიდან, ამომრჩევლებისათვის დეპუტატობის კანდიდატის საქმიანობის გაცნობას მიუძღვნა.

— სად, როდის მომხდარა ძველ დროში ან თუნდაც ბურჟუაზიულ სახელმწიფოში დღეს, რომ უბრალო გლეხის ქალი სახელმწიფო მართვის ორგანოებში აერჩიათ? — დაიწყო აგიტატორმა და განაგრძო: — ამის მსგავსი რამ არ ყოფილა მეფის რუსეთში, ამის მსგავსი არ არის დღეს არც ერთ კაპიტალისტურ სახელმწიფოში. ეს შესაძლებელია მხოლოდ ჩვენს საბჭოეთის ქვეყანაში, სადაც კომუნისტური პარტია და საბჭოთა მთავრობა ყველაფერს აკეთებენ სახელმწიფოს მმართველობის საქმეში მშრომელთა სულ უფრო ფართო მონაწილეობისათვის.

სირანა ახალმოსულიშვილი, რომლის ქმარიც დიდი სამამულო ომის ფრონტზე გმირის სიკვდილით დაეცა, საკოლმეურნეო წარმოების მოწინავე ადამიანია. იგი მერგოლურად მუშაობს საკვებმოპოვების ბრიგადაში და თავის რგოლის წევრებთან ერთად ამრავლებს სახოგადოებრივი მეურნეობის სიმდიდრეს. ამიტომ კოლმეურნეებმა იგი ერთსულოვნად დაასახელეს რაისაბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად. დეპუტატობის კანდიდატის შესახებ ამომრჩევლებიც გამოთქვამენ თავიანთ აზრს, ახასიათებენ მას, როგორც ენერგიულ და თავდადებულ კოლმეურნეს, სახოგადოებრივი საქმიანობის აქტიურ მონაწილეს.

აგიტატორის საუბარი დამთავრდა. ამის შემდეგ ხალისიანი ცეკვა-თამაში გაიმართა.

თელავის რაიონის სოფელ კონდოლის საარჩევნო უბნის აგიტპუნქტში ყოველთვის ბევრი ხალხია. ამომრჩევლები მუდამ ხალისით მოდიან აქ.

ა. კოკილაშვილი.

ჩვენს საარჩევნო უბანში

თბილისის ლენინის რაიონის № 28 საარჩევნო უბნის აგიტპუნქტის 23 აგიტატორი ნაყოფიერ მუშაობას ეწევა მოსახლეობაში მოამავალ არჩევნებში კომუნისტებისა და უპარტიოების სახალხო ბლოკის გამარჯვებისათვის. განსაკუთრებით საინტერესო საუბრებს აწყობს ამომრჩეველებთან აგიტატორი გ. ძიგუა. მას ახლოს იცნობენ ძმობის ჩიხში მცხოვრები დიასახლისები. იგი ხშირად აწყობს დიასახლისების შეხვედრას დეპუტატობის კანდიდატებთან, ამომრჩეველთა ექსკურსიებს ლენინის მუზეუმის თბილისის ფილიალში.

ამ დღეებში დიდი გამოცოცხლებაა საარჩევნო უბანში. სისტემატურად იმართება ლექციები, საუბრები, საღამო-კონცერტები და სხვ.

ვ. მაისურაძე.

რკინიგზის თბილისის გამცილებელთა მარჭაფის პარტკომის მდივნის მოადგილე.

პროპაგანდისტებისა და აგიტატორების დასახმარებლად

1917 წლის თებერვლის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუცია

ორმოცი წლის წინათ, 1917 წლის თებერვლის მიწურულში (ძველი სტილით) რუსეთის მუშათა კლასმა და ჯარისკაცის ფარაჯებში გამოწყობილმა გლეხობამ კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით დაამხეს მეფის თვითმპყრობელობა და უზრუნველყვეს რუსეთში მეორე ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის გამარჯვება.

1917 წლის თებერვლის რევოლუციამ გაიმარჯვა იმიტომ, რომ ამ რევოლუციაში განხორციელდა მუშებისა და გლეხების საბრძოლო კავშირის ლენინური იდეა და რომ რევოლუციის ბელადი და მთავარი მამოძრავებელი ძალა იყო რუსეთის გმირი პროლეტარიატი, რომელიც სათავეში ედგა მილიონობით გლეხების ბრძოლას მიწისათვის, თავისუფლებისა და მშვიდობისათვის.

თებერვლის რევოლუცია კანონზომიერი საზოგადოებრივი მოვლენა იყო ჩვენი დიდი სამშობლოს მუშებისა და გლეხების რევოლუციურ-განმათავისუფლებელი ბრძოლის ისტორიაში. იგი განპირობებული იყო რუსეთის სოციალურ-ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარების მთელი მსვლელობით.

თებერვლის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულ რევოლუციას წინ უძღოდა რევოლუციური მოძრაობის მომძლავრების წლები. მუშების ეკონომიური მდგომარეობის გაუარესებისა და პირველ მსოფლიო ომში თვითმპყრობელური რუსეთის სამხედრო დამარცხებათა შედეგად ფართოვდებოდა მუშათა საგაფიცვო მოძრაობა. მაგალითად, თუ 1914 წლის მეორე ნახევარში გაფიცვებში მონაწილე მუშების რიცხვი 40 ათასს არ აღემატებოდა, 1915 წელს ის უდრიდა 540 ათასს, ხოლო 1916 წელს გაფიცულთა რიცხვმა 1 მილიონს გადააჭარბა. ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ 1915 წელთან შედარებით 1916 წლის გაფიცვების საერთო რიცხვში პოლიტიკური ხასიათის გამოსვლები ჭარბობდა.

ომმა მძიმე გავლენა მოახდინა სოფლის მეურნეობაზეც. ჯარში მობილიზებულთა მთავარ მასას შრომისუნარიანი გლეხობა შეადგენდა, რამაც მეტად შეამცირა სამუშაო ძალის რაოდენობა სოფლის მეურნეობაში. ამას უნდა დაემატოს მუშა-საქონლის ხშირი რეკვიზიციები და მეფის რუსეთის სოფლის მეურნეობის ტექნიკური შეიარაღების დაბალი დონე. ყოველივე აღნიშნულმა გამოიწვია სოფლის მეურნეობის დაკნინება და დაცემა. ამ ნიადაგზე, მუშათა გაძლიერებული მოძრაობის გავლენით, სოფლად თავი იჩინა რევოლუციურმა გამოსვლებმა. მღელვარება მოედო მშრომელთა ყველა ფენას.

დღითიდღე ძლიერდებოდა მღელვარება მეფის ჯარში ფრონტზე და ზურგში. იმატა სარდლობისადმი ჯარისკაცების დაუმორჩილებლობის, საძულველი ოფიცრების მოკვლის, ამბოხების და სხვა შემთხვევებმა. 1916 წლის მიწურულში შედგა რუსეთის ფრონტების სარდალთა თათბირი, რომელმაც ერთხმად დაადასტურა ფრონტების ჯარისკაცებში რევოლუციური განწყობილების მრავალი შემთხვევა. ახასიათებდა რა რიგისა და დვინსკის ფრონტების მდგომარეობას, გენერალი რუზსკი იძულებული იყო განეცხადებინა, აღნიშნული ფრონტები „პრაპაგანდით შეპყრობილ ორ ბუდეს წარმოადგენსო“.

ერთი სიტყვით, 1916 წლის მიწურულში ქვეყნად და ფრონტებზე შექმნილი ვითარება ნათლად ღაღადებდა რუსეთის მეორე რევოლუციის გარდუვალობაზე.

1917 წლის დასაწყისიდან რევოლუციური ამბები სწრაფი ტემპით ვითარდებოდა. რსდმპ ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს მოწოდებით რუსეთის სამრეწველო ცენტრების პროლეტარიატმა მძლავრი გაფიცვებითა და რევოლუციური დემონსტრაციებით აღნიშნა 1905 წლის 9 (22) იანვრის წლისთავი.

1917 წლის იანვრიდან დაწყებული პეტროგრადში, მოსკოვში, ბაქოსა და სხვა სამრეწველო ცენტრებში ერთი წუთითაც არ წყდებოდა მუშათა გაფიცვების ტალღები. მუშათა მედგარი გამოსვლები რევოლუციურ ზემოქმედებას ახდენდა მეფის არმიასა და სოფელზე.

1917 წლის 14 თებერვალს, სახელმწიფო სათათბიროს სხდომათა გახსნის დღეს, ცენტრალურ სამხედრო-სამრეწველო კომიტეტთან არსებულმა მეწმენდეკურმა „მუშათა ჯგუფმა“ მოუწოდა მუშებს მოეწყოთ მშვიდობიანი მსვლელობა თავრიდის სასახლისაკენ იმ მიზნით, რომ სახელმწიფო სათათბიროსათვის წარედგინათ მოთხოვნა „ხალხის ნდობის“ მთავრობის შექმნის შესახებ. მენშევიკების მიერ გათვალისწინებული მშვიდობიანი მანიფესტაციის საწინააღმდეგოდ, ბოლშევიკების პეტროგრადის კომიტეტმა მუშებს მოუწოდა გაფიცვისა და დემონსტრაციის მოწყობისაკენ ლოზუნგებით: „ძირს მეფის თვითმპყრობელობა!“, „ომი ომს!“, „გაუმარჯოს დროებით რევოლუციურ მთავრობას!“ და სხვ. ამ დღეს პეტროგრადში მოეწყო მუშათა გაფიცვები და რევოლუციური დემონსტრაციები.

18 თებერვალს დაიწყო პუტილოვის (ამჟამად კიროვის სახელობის) ქარხნის მრავალათასიანი მუშათა კოლექტივის გაფიცვა, რომელმაც დასაბამი მისცა მასობრივი რევოლუციური მოძრაობის აზვირთებას პეტროგრადში. 22 თებერვალს პეტროგრადში მოხდა არეულობა სასურსათო კრიზისის ნიადაგზე. 23 თებერვალს (8 მარტს), ქალთა საერთაშორისო დღეს, ბოლშევიკების პეტროგრადის კომიტეტის მოწოდების საფუძველზე მოეწყო მუშა ქალების გაფიცვები და რევოლუციური დემონსტრაციები. მუშა ქალებს მხარი დაუჭირეს პეტროგრადის ფაბრიკა-ქარხნების მუშა მამაკაცებმა. მუშა ქალებისა და მუშა მამაკაცების გამოსვლებმა გადაზრდა იწყო თვითმპყრობელობის საწინააღმდეგო საერთო პოლიტიკურ დემონსტრაციად. ამ დღეს პეტროგრადში გაფიცული იყო 90 ათასი მუშა, ხოლო 24 თებერვალს 200 ათასი. მომდევნო დღეებში საგაფიცვო მოძრაობამ კიდევ უფრო ფართო ხასიათი მიიღო.

მეფის მთავრობის კონტრღონისძიებებისა და რეპრესიების პასუხად პეტროგრადის ბოლშევიკებმა უფრო მეტად გააძლიერეს მასების დარაზმვა თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ შეიარაღებული ბრძოლის გასაჩაღებლად. ამაო აღმოჩნდა თვითმპყრობელობის ყოველი ცდა — ჩაეხშო რევოლუციური მასების მძლავრი გამოსვლები.

1917 წლის 26 თებერვალს პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ სპეციალური მანიფესტით მიმართა რუსეთის ყველა მოქალაქეს და მოუწოდებდა თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ შეიარაღებული ბრძოლის გაგრძელებისა და დროებითი რევოლუციური მთავრობის შექმნისაკენ, რომელსაც უნდა შეემუშავებინა დროებითი კანონები, რომლებიც დაიცავდნენ ხალხის თავისუფლებასა და უფლებებს, მოახდენდნენ სამონასტრო, მემამულეთა, საკაბინეტო და საუფლისწულო მიწების კონფისკაციას და გადასცემდნენ ამ მიწებს ხალხს, შემოიღებდნენ 8-საათიან სამუშაო დღეს და მოიწვევდნენ დამფუძნებელ კრებას.

მანიფესტში აღნიშნული იყო დროებითი რევოლუციური მთავრობის ამოცანა — ჩაეხშო ყოველგვარი ანტიხალხური და კონტრრევოლუციური ზრახვები და დაკავშირებოდა მეომარი ქვეყნების პროლეტარიატს ყველა ქვეყნის ხალხთა რევოლუციური ბრძოლისათვის თავიანთ მჩაგვრელთა და დამმონებელთა წინააღმდეგ.

მანიფესტი შემდეგი მოწოდებებით მთავრდებოდა:

„ყველანი ბრძოლისაკენ!.. მთელ რუსეთში აჯანყების წითელი ალამი ფრიალებს!..

გაუმარჯოს დემოკრატიულ რესპუბლიკას!

გაუმარჯოს რევოლუციურ მუშათა კლასს!..

გაუმარჯოს რევოლუციურ ხალხსა და აჯანყებულ არმიას!“.

ბოლშევიკების მოწოდებებით აღფრთოვანებულმა მუშებმა უფრო მეტად გააცხოველეს იერიშები საძულველი მეფის თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ.

25—26 თებერვალს პეტროგრადში გაფიცული იყო 400 ათასი მუშა, 27-ს — 500 ათასი. გაფიცვამ მიიღო საყოველთაო პოლიტიკური მოძრაობის ხასიათი, რომლის დროსაც გაბზარდა აჯანყებული მუშების შეტაკებანი პოლიციის გაძლიერებულ ნაწილებთან და ჟანდარმთა რაზმებთან.

აჯანყებულ მუშებს მიემხრნენ პეტროგრადის გარნიზონის ნაწილების ჯარისკაცები. მაგალითად, 26 თებერვალს გაფიცულებს შეუერთდა 600 ჯარისკაცი, 27-ს — 67 ათასამდე, 28-ს — 127 ათასი, ხოლო 1 მარტისთვის — 170 ათასი, ე. ი. მთელი პეტროგრადის გარნიზონი.

მუშათა მოძრაობისა და ჯარისკაცთა გამოსვლების ერთ რევოლუციურ ნაკადად შერწყმამ სამუდამოდ გადაწყვიტა რუსეთის თვითმპყრობელობის ბედი. რევოლუციად ქცეულმა მძლავრმა სახალხო მოძრაობამ აღგავა პირისაგან მიწისა მეფის ხელისუფლება. ამგვარად, 1917 წლის 27 თებერვალს (12 მარტს) გაიმარჯვა რუსეთის მეორე ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულმა რევოლუციამ.

პეტროგრადს კვალდაკვალ მიჰყვა მოსკოვი, სადაც პროლეტარების ერთსულოვანმა გამოსვლამ მოსკოვის გარნიზონის ჯარისკაცთა მხარდაჭერით, ბოლშევიკების ხელმძღვანელობით, უზრუნველყო აჯანყებულთა გამარჯვება თვითმპყრობელობაზე.

პეტროგრადში, მოსკოსა და რუსეთის სხვა სამრეწველო ცენტრებში მასების შეიარაღებულმა ბრძოლამ გადამწყვეტი როლი შეასრულა მთელ რუსეთში რევოლუციის გამარჯვებაში, 1917 წლის თებერვლის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულმა რევოლუციამ მთელ ჩვენს ქვეყანაში გაიმარჯვა.

თებერვლის უკანასკნელ დღეებში, როცა პეტროგრადის ქუჩებში ბოლშევიკების ხელმძღვანელობით მიმდინარეობდა რევოლუციური მასების ხელჩართული ბრძოლა თვითმპყრობელობის შეიარაღებული ძალების წინააღმდეგ, წარმოიშვა მუშათა დეპუტატების პეტროგრადის საბჭო და 27 თებერვალსვე შეიქმნა თვითმარქვია „მუშათა დეპუტატების საბჭოს დროებითი აღმასრულებელი კომიტეტი“, რომლებშიც გაბატონებული იდგილები დაიკავეს მენშევიკებისა და ესერების შემთანხმებლურმა პარტიებმა. ამ ორგანოებში ბოლშევიკები უმცირესობას შეადგენდნენ იმის გაძო, რომ ისინი რევოლუციურ მასებთან ერთად იბრძოდნენ სატახტო ქალაქის ქუჩებში, მათი პარტიული ორგანიზაციები ყველაზე მეტად იყვნენ დარბეულნი და დევნილნი თვითმპყრობელური მთავრობის მიერ,

დავრაზმოთ მთელი ძალები საგაზაფხულო სამუშაოების დროულად ჩაჯარებისათვის

★ ★ ★

ტემპი დაბალია

ქუთაისი. (საკ. კორ.). კოლმეურნეობებში დღითი-დღე ძლიერდება საგაზაფხულო სამუშაოთა ტემპი. ხვნაზე მუშაობს 39 ტრაქტორი. რაიონში სულ მოსახნავია 6.483 ჰექტარი. 1 მარტისათვის მოხნული იყო 1.600 ჰექტარი.

მინდვრის სამუშაოებში პირველი დღეებიდანვე თავი გამოიჩინეს მტს-ის მეორე და მეხუთე ბრიგადების მექანიზატორებმა. მეორე სატრაქტორო ბრიგადის მექანიზატორები, რომლებსაც თ. გიგიაძე ხელმძღვანელობს, ამჟამად მუშაობენ სოფელ გეგუთის კოლმეურნეობა „წინსვლის“ მინდვრებზე. ტრაქტორისტები გ. ბერაძე და ე. მამისეიშვილი თვითეული „დტ-54“ მარკის ტრაქტორით ყოველდღიურად ხნავენ 6-7 ჰექტარს, ნაცვლად ნორმით გათვალისწინებული 5,3 ჰექტარისა.

სოფელ ჭოგნარის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობაში წარმატებით მიმდინარეობს მინდვრად ნაკელის გატანა, ჩაის ბუჩქების გასხვლა, მთავრდება ნიადაგის გადაბარვა ჩაის პლანტაციებში. ხვნაზე იყენებენ აგრეთვე მუშა-პირუტყვს. კოლმეურნეობას საკმაო რაოდენობით აქვს სიმინდისა და სოიას თესლი.

არის ნაკლიც, ზოგან მთელ იმედს მარტო მტს-ის დახმარებაზე ამყარებენ და ხვნაზე ნაკლებად იყენებენ მუშა-პირუტყვს. ეს უწინარეს ყოვლისა ითქმის სოფელ ბარდუბნის ყდანოვის სახელობის კოლმეურნეობაზე. კოლმეურნეობას 77 უღელი მუშა-პირუტყვი ჰყავს და, მაშასადამე, შეუძლია ხვნის დაჩქარება. საჭიროა კოლმეურნეობის გამგეობამ აამოქმედოს ყველა რეზერვი საგაზაფხულო სამუშაოების ორგანიზებულად ჩატარებისათვის.

გასული წლის ნაკლოვანებები მეორდება

დადგა საგაზაფხულო სამუშაოთა ცხარე დღეები. მიდიხარ მინდვრებზე და ხედავ ახლად გადახნულ მინდვრებს. ფერდობებზე ტრაქტორები გუგუნებენ. ზნაურის რაიონის ბევრი კოლმეურნეობა შეუდგა ხვნა-თესვას. მაგრამ ყველგან სასურველი მდგომარეობა როდია.

სამწუხაროდ, გაზაფხულისათვის სუსტად მოემზადა ზნაურის მტს-ი. საერთოდ ამ მტს-ზე პირველად როდი იწერება პრესაში. აქ უხეიროდ იმუშავეს გასულ წელსაც.

მტს-ის ჩამორჩენის მიზეზები ბევრია, მაგრამ ჩვენ მხოლოდ ერთზე ვილაპარაკებთ, რადგან ამავე მიზეზით იყო გამოწვეული გასული წლის ჩავარდნებიც. ლაპარაკია მტს-ის ტექნიკის მომზადებაზე საგაზაფხულო სამუშაოებისათვის.

მიუახლოვდებით თუ არა მტს-ის მთავარ სახელოსნოს, მაშინვე იგრძნობა უპასუხისმგებლობა, თვითკმაყოფილება.

მთავარი სახელოსნოს წინ ტალახია. უსუფთაობა და უწესრიგობაა თვით სახელოსნოში. ძნელია მონახო, რომელი ახლად მოტანილი ნაწილი, რადგან ყველა ტალახშია. ტრაქტორისტებს დავა მოსდით, ვისი ნაწილი რომელია და სად აწყვია. დაბალია ტრაქტორებზე მომუშავეთა შრომის ნაყოფიერება. მტს-ის დირექციაში გაჩვენებენ ცნობას ტრაქტორის რემონტის დამთავრების შესახებ. ამასვე ნახავთ სოფლის მეურნეობის საოლქო სამმართველოში. თითქოს ზნაურის მტს-ში ყველაფერი რიგზეა. მაგრამ აი ჩვენს თვალწინ მთლიანად დაუშლიათ „დტ-54“ მარკის 4 ტრაქტორი, ერთი დიზელი „ი-80“ და ერთიც „კდ-35“ მარკის ტრაქტორი.

მტს-ის დირექტორი გ. ქოქოევი აცხადებს — ტრაქტორების რემონტი დავამთავრეთო. იმ მანქანებზე კი, რომლებზეც ჩვენ მივუთითეთ, დირექტორმა მათი რემონტი გეგმის გადამეტებად ჩათვალა. აქ გააჟიანურეს აგრეთვე სათესების, გუთნების, კულტივატორების რემონტი.

ტრაქტორების რემონტის შესახებ აქტების გაფორმებას მტს-ში ჩვენი მისვლის შემდეგ შეუდგნენ. რემონტის აქტები უჩვენებენ თითქოს ყველა ტრაქტორი შეკეთებულია „კარგად“. სინამდვილეში კი, ისევე როგორც გასულ წელს, ახლაც იმვიათი როდია რემონტის დაბალი ხარისხით შესრულების გამო ტრაქტორების გაჩერების შემთხვევები.

თესვის პირველი დღეებია, ტრაქტორები ჯერ კიდევ მასობრივად არ გასულან მინდვრად, ხოლო ზნაურის მტს-ის ორი ტრაქტორი სოფელ ავნევის მინდვრებზე პირველ დღესვე გაჩერდა.

მტს-ის დირექცია და პირველადი პარტიული ორგანიზაცია (მდივანი ა. პაპაშვილი) მექანიზატორებისადმი მზრუნველობას არ იჩენენ. სასადილოში უწესრიგობაა, ხორციანი კერძები არ კეთდება, ჭურჭელი აკლიათ.

სწორედ ამიტომ არის, რომ ზნაურში მექანიზატორთა კადრების სმცირეს განიცდიან. ახლაც ტრაქტორისტები მტს-ს ერთ ცვლაზეც არ ჰყოფნის. საერთოდ მექანიზატორებზე წუწუნი პირველად როდი ისმის ზნაურში. დიდხანია აქ მტს-ი არსებობს, მაგრამ დღემდე ტრაქტორისტებს მაინც დაეძებენ. ეს რაიონის პარტიული და საბჭოთა ორგანოების არადამაკმაყოფილებელ მუშაობას უნდა მიეწეროს.

მტს-მა დროულად ვერ იზრუნა სათესლე მასალის შენახვისა და კონდიციამდე აყვანისათვის. რაიონში მარცვლეული და პარკოსანი კულტურების თესლი 25 თებერვლისათვის 3.792 ცენტნერიდან შენახული იყო მხოლოდ 2.235 ცენტნერი. ამასთან შენახული თესლის ორი მესამედი დღემდე უკონდიციოა. არიან კოლმეურნეობები, რომლებსაც სრულებით არ გააჩნიათ მთელი რიგი სახის თესლი. სოფლების ქვათეთრის, წორბისის, ღარისთავისა და ძაღინის კოლმეურნეობები თესლის კონდიციამდე აყვანას აჭიანურებენ.

საგაზაფხულო სამუშაოები დღითიდღე ფართოვდება. პარტიის ზნაურის რაიკომმა და რაისაბჭოს აღმასკომმა ახლავე უნდა იზრუნონ მტს-ის მუშაობაში არსებულ სერიოზულ ნაკლოვანებათა გამოსწორებისათვის. წინააღმდეგ შემთხვევაში ზნაურელი კოლმეურნეობები საგაზაფხულო თესვის გადამწყვეტ დღეებში დიდი სიძნელეების წინაშე აღმოჩნდებიან.

ი. თედიაშვილი,
„კომუნისტის“ საკ. კორესპონდენტი.

საქართველოს სსრ საბჭოთა მეურნეობების სამინისტრომ ქალაქ მახარაძეში ანასეულის ჩაიხა და სუბტროპიკული კულტურების სრულიად საკავშირო სამეცნიერო-საკვლევ ინსტიტუტთან მოაწყო ორკვირიანი სემინარი აგრონომთა კვალიფიკაციის ასამაღლებლად.

სემინარს ხელმძღვანელობს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა კანდიდატი, ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი მუშაკი ვ. ჯაში. ლექციებს წაიკითხავენ ინსტიტუტის დირექტორი ი. გამყრელიძე, და სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა კანდიდატები ა. სიხარულიძე და ბ. დანელია.

სურათზე: ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერი მუშაკი ვ. ჯაში (მარცხნიდან მეოთხე) პრაქტიკულ მეცადინეობაზე ჩაის პლანტაციაში.

ფოტო ა. აბულაძისა.

წერილები რედაქციას

მნიშვნელოვანი საქმისადმი უყურადღებობას იჩენენ

რამდენიმე წელია, რაც ნავთობგასაღების ბათუმის სამმართველოს მუშათა საცხოვრებელი უბნის ცენტრში ადიდებისას მდინარე ფერია ნაპირებიდან გადმოდის და წყლით ფარავს არემარეს. წყალი ვერ ასწრებს გასვლას ვიწრო გვირაბში, მოედანს ფარავს, შედის იქვე მდებარე მაღაზიის საწყობში და აზიანებს პროდუქტებსა და საქონელს. გარდა ამისა, წყალი დასავლეთით მაიაკოვსკის ქუჩით მიედინება მრავალსართულიანი საცხოვრებელი სახლებისაკენ და ზოგჯერ საფრთხეს უქადის მცხოვრებლებს.

ფერიის წყალი იჭრება აგრეთვე მუშათა აბანოს საქვაბე განყოფილებაში, რითაც მოსალოდნელია უბედური შემთხვევა.

შექმნილი მდგომარეობა, რაც უბნის მშრომელთა დიდ უკმაყოფილებას იწვევს, კარგად იცის ბათუმის საქალაქო საბჭოს აღმასკომმა, მაგრამ მისი მუშაკები უყურადღებობას იჩენენ, იმას სჯერდებიან, რომ ყოველი წყალდიდობის შემდეგ ათობით მუშა მდინარე ფერიის კალაპოტსა და შლამით ავსებულ გვირაბს წმენდს. ამ სამუშაოს შესრულება სახელმწიფოს ათასობით მანეთი უჯდება.

საჭიროა გაფართოვდეს მდინარე ფერიის კალაპოტი და წყლისგამტარი გვირაბი, რითაც მუშათა უბანში მდგომარეობა მკვეთრად გაუმჯობესდება.

მუშკორი ტ. შევცოვი.

აღვილად მოსაგვარებელი, მაგრამ უყურადღებოდ მიტოვებული საქმე

თბილისის მშრომელთა კომუნალურ მომსახურებაში არის ერთი მტკივნეული, მაგრამ ადვილად მოსაგვარებელი საკითხი. ეს გახლავთ საცხოვრებელ სახლებში წყალსადენის დაზიანებული მილებისა და ონკანების შეკეთება-გამოცვლა. თბილისის წყალსადენის საექსპლოატაციო კანტორები წყლის დაზიანებული მილებისა და ონკანების შეკეთება-გამოცვლას აწარმოებენ წყალსაზომამდე, ხოლო სახლის შიგნით, ბინებში ასეთი სამუშაოს შესრულება თვით მობინადრეებს გვევალება.

აი სწორედ ეს გარემოება იწვევს დიდ უხერხულობას; მობინადრეები იძულებული ვხდებით მივმართოთ კერძო ხელოსნებს, რომლებიც მცირე სამუშაოთა შესრულებაში დიდ თანხას მოითხოვენ.

ამ საკითხის მოგვარება სულ ადვილად შეიძლება. ამისათვის საჭიროა წყალსადენის თვითეულ საექსპლოატაციო კანტორასთან შეიქმნას სპეციალური სარემონტო ბრიგადა, რომელსაც დაევალება საცხოვრებელ სახლებში წყალსადენის დაზიანებული მილებისა და ონკანების შეკეთება მობინადრეთა ხარჯზე.

ი. კაციტაძე.

მეცნიერება და ტექნიკა

სისხლის პლაზმის სამგროვი ავტომატური აგრეგატი

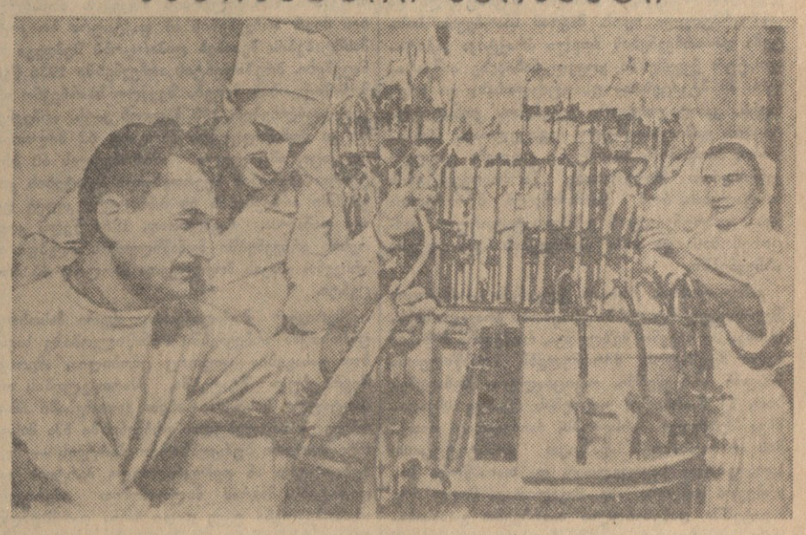

სურათზე: სისხლის გადასხმის სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტის სწავლული მდივანი, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატი ც. მაკალათია (მარცხნიდან პირველი) ამპულაში ამოწმებს სისხლის გამომშრალი პლაზმის ხარისხს.

ფოტო ვ. ჩერკასოვისა.

სისხლის გადასხმამ, როგორც სამკურნალო ეფექტურმა მეთოდმა, დიდი გამოყენება ჰპოვა სამედიცინო პრაქტიკაში. შეიძლება ითქვას, რომ სადღეისოდ არ არსებობს პრაქტიკულ მედიცინაში ისეთი დარგი, სადაც ავადმყოფთა სამკურნალოდ არ იყოს გამოყენებული სისხლის გადასხმა.

ამ საქმეში ნაყოფიერი მუშაობა მიმდინარეობს თბილისის მუხაძის სახელობის სისხლის გადასხმის სამეცნიერო-საკვლევ ინსტიტუტში. ეს ინსტიტუტი რესპუბლიკაში წარმოადგენს ცენტრალურ სამეცნიერო დაწესებულებას სისხლის გადასხმისა და ჰემატოლოგიის საკითხებში. აქ შემუშავებულია მკურნალობის, სისხლისა და მისი შემცვლელების გაუმჯობესებისა და მათი პრაქტიკაში დანერგვის მრავალი მეთოდი.

ვინაიდან სისხლისა და მისი შემცვლელების ხანგრძლივად შენახვა შეუძლებელია, აგრეთვე მისი ტრანსპორტირება იწვევს ზოგიერთ სირთულეს, მიმართავენ შრატისა და პლაზმის გაშრობას. შრატისა და პლაზმის გაშრობა ხდებოდა მეტად შრომატევადი მეთოდით, ამასთან ზოგჯერ ვერ ხერხდებოდა ხარისხის დაცვა.

ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილემ სამეცნიერო ნაწილში, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატმა ი. კიკნაძემ და ინსტიტუტის სწავლულმა მდივანმა, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატმა ც. მაკალათიამ გამოიგონეს სისხლის პლაზმის გასაშრობი ავტომატური აგრეგატი, რომელიც ჯერჯერობით მთელ საბჭოთა კავშირში ერთადერთია.

აგრეგატს, რომელიც ადამიანის ჩაურევლად მუშაობს, ოცდახუთი წყვილი დიდი ამპულა აქვს. ამპულები შეერთებულია რეზინის მილებით. თვითეულ მილს აქვს ორი მომჭერი (ზედა და ქვედა), რომლებიც ავტომატურად ყოველ ორ წუთში იღება და იკეტება. როცა დალექილი პლაზმა ზედა ამპულიდან ქვედა — გასაშრობ ამპულაში უნდა გადავიდეს, იღება ზედა მომჭერი და უშვებს ერთ კუბურ სანტიმეტრ პლაზმას. ზედა მომჭერის გადაკეტვისთანავე იღება ქვედა მომჭერი და პლაზმა გადადის ქვედა ამპულაში, რომელშიც ჰაერი გაშვებულია. ასე ხდება ყოველ წყვილ ამპულაში მორიგეობით. 37-38 გრადუს ტემპერატურაზე პლაზმა შრება. ამგვარად გამომშრალი პლაზმა დიდხანს ინახება და მისი ტრანსპორტირება ადვილია.

სატვირთო ტროლეიბუსი

ურიცკის სახელობის ვაგონმშენებელი ქარხნის პოლიგონზე საქარხნო გამოცდას გადის სატვირთო ტროლეიბუსი ტბუ-3, რომელსაც შეუძლია წაიღოს 12 ტონა ტვირთი.

გაითვალისწინეს რა, რომ ქალაქებში სამრეწველო და სავაჭრო ბაზები, რომლებსაც სატვირთო ტროლეიბუსი უნდა მოემსახუროს, ყოველთვის არ მდებარეობენ ტროლეიბუსის ხაზის ახლოს, ქარხნის კონსტრუქტორებმა ტროლეიბუსს დაუყენეს აკუმულატორები, რომლებიც მას საშუალებას აძლევენ დამოუკიდებლად იმოძრაოს.

ამრიგად, სატვირთო ტროლეიბუსი ტვირთს მიიტანს ქალაქის სხვადასხვა რაიონში იმის მიუხედავად, არის თუ არა ახლოს ტროლეიბუსის ხაზი. აკუმულატორების საშუალებით ტროლეიბუსს შეუძლია ტვირთით დამოუკიდებლად იმოძრაოს 22 კილომეტრ მანძილზე.

ტბუ-3-ის ტექნიკური სიჩქარეა კონტაქტური დენით გამოკვებისას — 30 კილომეტრი, ხოლო აკუმულატორებით — 10-12 კილომეტრი.

წამალი სიმინდისაგან

ცენტრალურ სამეცნიერო-საკვლევი საფთიაქო ინსტიტუტის მიერ სამედიცინო გამოყენებისათვის რეკომენდებულია ექსტრაქტი სიმინდის თანაყვავილის დინგისაგან. ამ პრეპარატის გამოყენება გათვალისწინებულია სამკურნალოდ ღვიძლის ავადმყოფობის დროს.

ავადმყოფებს, რომლებიც მკურნალობენ სიმინდისაგან მიღებული წამლით, აღენიშნებათ ღვიძლისა და ნაღვლის ბუშტის არეში ტკივილების შენელება, გულისრევის, პირსაქმების შეწყვეტა და სხვ.

პროფესორმა მ. სერდიუკოვმა წარმატებით გამოსცადა სიმინდის თანაყვავილის დინგი აგრეთვე როგორც სისხლის შემაჩერებელი საშუალება. არის ცნობები, რომ აღნიშნული ექსტრაქტი შლის თირკმლების ქვებს. მას აქვს შარდგამომწვევი თვისებებიც.

დიდი ქართველი მსახიობის ხსოვნისათვის

4 მარტს საქართველოს რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო თეატრალურმა ინსტიტუტმა მოაწყო ქართული სცენის კორიფეს ლადო ალექსიმესხიშვილის დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი საღამო.

საღამო შესავალი სიტყვით გახსნა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსმა გ. ახვლედიანმა. მოხსენება „ლადო მესხიშვილის ცხოვრება და შემოქმედება“ გააკეთა საქართველოს სსრ ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ პროფესორმა ა. ფაღავამ.

დამსწრეთ მოგონებები გაუზიარეს საქართველოს სსრ სახალხო არტისტებმა ც. ამირაჯიბმა, ტ. აბაშიძემ, ზ. გომელაურმა, ნ. დავითაშვილმა, ნ. ჩხეიძემ, სსრ კავშირის სახალხო არტისტმა ა. ვასაძემ, პოეტმა ი. გრიშაშვილმა, მწერლებმა გ. ქიქოძემ და დ. კასრაძემ.

უჩვენეს ფოტო-კინომონტაჟი „ლადო მესხიშვილი ცხოვრებასა და როლებში“. (საქდესი).

ლონგფელოსადმი მიძღვნილი საღამო

უცხოეთთან კულტურული ურთიერთობის საქართველოს საზოგადოებამ, მშვიდობის დაცვის საქართველოს რესპუბლიკურმა კომიტეტმა, საქართველოს მწერალთა კავშირმა და პოლიტიკური და მეცნიერული ცოდნის გამავრცელებელი საზოგადოების თბილისის განყოფილებამ გამართეს გამოჩენილი ამერიკელი პოეტის ჰენრი ლონგფელოს დაბადების 150 წლისთავისადმი მიძღვნილი საღამო. საღამო მოკლე შესავალი სიტყვით გახსნა პოეტმა გრიგოლ აბაშიძემ.

მოხსენება ლონგფელოს ცხოვრებისა და შემოქმედების შესახებ გააკეთა დოცენტმა გივი გაჩეჩილაძემ.

ჰენრი ლონგფელოს მაღალმხატვრული პოეტური შემოქმედება, აღნიშნა მომხსენებელმა, გამსჭვალულია მშვიდობის, სიყვარულისა და ძმობის კეთილშობილური იდეებით. გასული საუკუნის 40-50-იან წლებში მან შექმნა ციკლი შესანიშნავი ლექსებისა, რომლებშიც ასახა ამერიკელი ზანგი მონების მძიმე მდგომარეობა.

მომხსენებელი განსაკუთრებით ვრცლად შეეხო ლონგფელოს შემოქმედების უშესანიშნავეს ძეგლს „სიმღერას ჰაიავატაზე“ და აღნიშნა, რომ ამ ნაწარმოებმა მსოფლიოს მოწინავე ადამიანთა სიყვარული დაიმსახურა იმით, რომ მას წითელი ზოლივით გასდევს მშვიდობის დაცვის იდეა.

მომხსენებელმა აღნიშნა, თუ რა დიდი სიყვარულით სარგებლობს ლონგფელოს შემოქმედება საბჭოთა ხალხში. „სიმღერა ჰაიავატაზე“ თარგმნილია საბჭოთა კავშირის ხალხთა ენებზე, მათ შორის ქართულ ენაზე.

საღამოს დასასრულს ნაჩვენები იქნა მხატვრული ფილმი.

პოსტი ეკავა „დემოკრატიის“ ერთადერთ წარმომადგენელს ესერ ა. კერენსკის. დროებითი მთავრობის მეთაურობა დავალებული ჰქონდა მსხვილ ქემამულეს, ერობის მოღვაწეს, თავად გ. ლვოვს.

ამგვარად, დროებითმა მთავრობამ, პეტროგრადის საბჭოს ესერულ-მენშევიკური ხელმძღვანელობის გამცემლური მოქმედების შედეგად, ხელთ იგდო ძალაუფლება.

1917 წლის თებერვლის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის თავისებურება ის იყო, რომ მან შექმნა ორხელისუფლებიანობა.

როგორც ცნობილია, 1917 წლის თებერვლის რევოლუციის გამარჯვებამ ვ. ი. ლენინს შვეიცარიაში მოუსწრო. ვ. ი. ლენინმა თავის სტატიებში „1917 წლის 4 (17) მარტის თეზისების მონასახი“, „წერილები შორიდან“, „რევოლუცია რუსეთში და ყველა ქვეყნის მუშათა ამოცანები“, „რსდმ პარტიის ამოცანების შესახებ რუსეთის რევოლუციაში“ და სხვ., რომლებიც მან დაწერა თებერვლის რევოლუციის პირველ დღეებში, მოგვცა რევოლუციაში საზოგადოებრივ ძალთა თანაფარდობის მეცნიერული ანალიზი და დასახა ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის სოციალისტურ რევოლუციად გადაზრდის ნათელი პერსპექტივები.

როგორი იყო როგორც ერთი, ისე მეორე ხელისუფლების სოციალური ფესვები?

ვ. ი. ლენინი შემდეგნაირად განსაზღვრავდა დროებითი ბურჟუაზიული მთავრობის სოციალურ ბუნებას: „ესენი არიან წარმომადგენელნი ახალი კლასისა, რომელიც ამაღლდა რუსეთში პოლიტიკურ ძალაუფლებამდე, კაპიტალისტური მემამულეებისა და ბურჟუაზიის კლასისა, რომელიც დიდი ხანია მართავს ჩვენს ქვეყანას ეკონომიურად... 1917 წლისათვის ეს ახალი კლასი უკვე „თითქმის მთლად“ მასული იყო ხელისუფლებასთან; ამიტომაც საკმაო იყო ცარიზმზე პირველი იერიშები, რომ იგი დანგრეულიყო და თავისი ადგილი ბურჟუაზიისათვის დაეთმო“ (თხზ., ტ. 23, გვ. 402).

ამ მთავრობის გვერდით წარმოქმნილი მთავარი, არაოფიციალური, ჯერ კიდევ განუვითარებელი, შედარებით სუსტი მუშათა მთავრობის შესახებ ვ. ი. ლენინი აღნიშნავდა, რომ იგი გამოხატავს პროლეტარიატის და ქალაქისა და სოფლის მოსახლეობის მთელი უღარიბესი ნაწილის ინტერესებს. ეს არის პიტერის მუშათა დეპუტატების საბჭო, რომელიც კავშირს ამყარებს ჯარისკაცებსა და გლეხებთან, აგრეთვე სოფლის მეურნეობის მუშებთან და, რა თქმა უნდა, განსაკუთრებით, პირველ რიგში, უფრო მეტად მათთან, ვიდრე გლეხებთან.

როგორ მოხდა, რომ რევოლუციამ, რომელიც მოახდინა პროლეტარიატმა გლეხობასთან კავშირში, ძალაუფლება გადასცა ბურჟუაზიას?

ძალაუფლება აღმოჩნდა ბურჟუაზიის ხელში არა მისი რევოლუციურობის გამო, არამედ პროლეტარიატისა და გლეხობის არასაკმარისი შეგნებულობისა და დარაზმულობის გამო. თებერვლის რევოლუციამ გამოაღვიძა მილიონობითი მასები პოლიტიკური ცხოვრებისათვის. მაშინდელი რუსეთის მოსახლეობის უდიდეს უმრავლესობას შეადგენდა ნახევრადპროლეტარული და ნაწილობრივ წვრილგლეხური მრავალ ათეულმილიონიანი მასა, რომელიც თავისი სოციალური მდგომარეობით დაახლოებული იყო წვრილ ბურჟუაზიასთან, იმყოფებოდა ბურჟუაზიისა და განსაკუთრებით წვრილი ბურჟუაზიის გარკვეული გავლენის ქვეშ და განწყობილი იყო შემთანხმებლურად. ისიც აღსანიშნავია, რომ სამრეწველო პროლეტარიატის კადრებმა იმპერიალისტური ომის განმავლობაში ცვლილება განიცადეს: მნიშვნელოვანი ნაწილი ჯარში იმყოფებოდა ან ფრონტზე დაიღუპა, ნაწილი ქალაქებიდან წავიდა, ხოლო მათი ადგილი დაიკავეს სოფლიდან მოსულმა ახალმა კადრებმა, რომლებმაც თან მოიტანეს თავიანთი წვრილბურჟუაზიული შეხედულებანი. უზარმაზარმა წვრილბურჟუაზიულმა ტალღამ, — წერდა ვ. ი. ლენინი, — წალეკა ყველაფერი, რაც-მო შეგნებული პროლეტარიატი არა მარტო თავისი სამრავლით, არამედ იდეურადაც, ე. ი. მოიცვა მუშათა ფრიად ფართო წრეები და გადასდო მათ წვრილბურჟუაზიული შეხედულებანი პოლიტიკაზე.

მენშევიკებისა და ესერების რევოლუციურ ფრაზებს გასავალი ჰქონდა მასებში. მათ სჯეროდათ წვრილბურჟუაზიული პარტიების წარმომადგენელთა ქადაგება იმის შესახებ, რომ დროებითი მთავრობა მოახერხებდა რევოლუციის მიერ წამოყენებული ყველა საკითხის გადაჭრას, რომ ამიტომ საჭირო იყო ამ მთავრობისათვის მხარის დაჭერა და ქვემოდან ზომიერი ზემოქმედების მოხდენა.

სწორედ ამ წვრილბურჟუაზიულმა სტიქიამ ხელი შეუწყო მენშევიკებსა და ესერებს მოეპოვებინათ გაბატონებული მდგომარეობა პეტროგრადისა და სხვა ქალაქების საბჭოებში და განეხორციელებინათ ბურჟუაზიისათვის ხელისუფლების ნებაყოფლობითი გადაცემის გეგმა.

მენშევიკურ-ესერული ლოზუნგი ბურჟუაზიის დროებითი მთავრობისათვის მხარდაჭერის შესახებ, ვ. ლენინის სიტყვებით რომ ვთქვათ, საქმით წარმოადგენდა მუშათა კლასისათვის, ზავისა და თავისუფლებისათვის აშკარა ღალატს. ბურჟუაზიის დროებითი მთავრობა ვერ გადაჭრიდა მუშათა კლასის საჭირბოროტო საკითხებს იმის გამო, რომ იგი იდგა ბურჟუაზიის კლასობრივი ინტერესების დაცვის პოზიციებზე: ხალხს ვერ მისცემდა ზავს იმიტომ, რომ იგი იყო ომის მთავრობა, იმპერიალისტური ხოცვა-ჟლეტის განგრძობისა და ძარცვა-გლეჯის მთავრობა; იგი ვერ გადაჭრიდა მიწის, პურისა და თავისუფლების საკითხებს, იმიტომ, რომ ის იყო მემამულურ-კაპიტალისტური მთავრობა. ხალხის ზემოჩამოთვლილ საჭირბოროტო ყველა ძირითადი საკითხის გადაჭრა შეეძლო, ვ. ი. ლენინის თქმით, მხოლოდ მუშათა მთავრობას, მუშათა დეპუტატების საბჭოებს გლეხი მოსახლეობის უდიდეს უმრავლესობასთან კავშირში. ამიტომ იყო, რომ ბოლშევიკებმა დიდი ლენინის მეთაურობით წამოაყენეს დროებითი ბურჟუაზიული მთავრობისადმი სრული უნდობლობის, არავითარი მხარდაჭერის ტაქტიკური ლოზუნგი.

ვ. ი. ლენინი წერდა, რომ მეფის თვითმპყრობელური წყობილების დამხობა რევოლუციის მხოლოდ პირველი ეტაპია. ეს პირველი რევოლუცია, უეჭველია, არ იქნება უკანასკნელი და ეს პირველი ეტაპი არ იქნება ჩვენი რევოლუციის უკანასკნელი ეტაპი და რუსეთში შექმნილი ვითარება რევოლუციის პირველი ეტაპიდან მეორეზე გადასვლას წარმოადგენს. პარტიას ესაჭიროებოდა თავისი ძალების, მუშათა კლასის მთელი ძალების დარაზმვა რევოლუციის მეორე ეტაპზე უცილობელი გამარჯვებისათვის.

რუსეთის მუშათა კლასმა გამოიჩინა უდიდესი გმირობა მეფის თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ ბრძოლაში და მასვე უახლოეს დროში კვლავ უნდა ჩაედინა სასწაულებრივი გმირობა იმისათვის, რომ მოესპო კაპიტალისტებისა და მემამულეების ხელისუფლება. ამისკენ მოუწოდებდნენ რუსეთის მუშათა კლასს ვ. ი. ლენინი, ბოლშევიკები: „მუშებო, თქვენ გამოიჩინეთ პროლეტარული, ხალხური გმირობის სასწაულები სამოქალაქო ომში ცარიზმის წინააღმდეგ, თქვენ უნდა გამოიჩინოთ პროლეტარული და საყოველთაო-სახალხო ორგანიზაციის სასწაულები, რათა მოამზადოთ თქვენი გამარჯვება რევოლუციის მეორე ეტაპზე“ (ვ. ი. ლენინი, თხზ., ტ. 23, გვ. 406-407).

ასეთი იყო დიდი ლენინის მოწოდება რუსეთის რევოლუციური პროლეტარიატისადმი თებერვლის ბურჟუაზიულ-დემოკრატიული რევოლუციის სოციალისტურ რევოლუციად გადაზრდისაკენ.

კომუნისტური პარტია, შეიარაღებული რევოლუციური მოქმედების ლენინური პროგრამით, ენერგიულად რაზმავდა რუსეთის გმირულ მუშათა კლასს ძლევამოსილი სოციალისტური რევოლუციისათვის.

1917 წლის 25 ოქტომბერს (7 ნოემბერი) მარქსიზმ-ლენინიზმის დროშით, კომუნისტური პარტიის წინამძღოლობით ჩვენს ქვეყანაში გაიმარჯვა დიდმა სოციალისტურმა რევოლუციამ, რომლის ორმოცი წლისთავის შესახვედრად ახლა გაცხოვლებით ემზადებიან ჩვენი ქვეყნის მშრომელები.

დოცენტი ი. ხუციშვილი,

როგორია სინამდვილეში „თავისუფალი არჩევნები“ კაპიტალისტურ ქვეყნებში

ბურჟუაზიული პროპაგანდა ყოველდღიურად გაჰყვირის იმის შესახებ, რომ კაპიტალისტურ ქვეყნებში არჩევნები თითქოს თავისუფალი და დემოკრატიული იყოს. მაგრამ საარჩევნო სისტემა და არჩევნების მთელი პრაქტიკა კაპიტალისტურ ქვეყნებში ყოველ ნაბიჯზე აუშკარავებს ამ მტკიცებათა უსაფუძვლობასა და სიცრუეს. კაპიტალისტური ქვეყნების კონსტიტუციებით გამოცხადებული საყოველთაო, თანასწორი, პირდაპირი საარჩევნო უფლება ფარული კენჭისყრით ფაქტიურად წარმოადგენს იმის საშუალებას, რომ დაამჩნიჯონ მშრომელთა ნება, უზრუნველყონ ექსპლოატატორული უმცირესობისა და მისი პარტიების გამარჯვება არჩევნებში.

კაპიტალიზმის მთავარ ქვეყანაში — ამერიკის შეერთებულ შტატებში არსებობს მრავალი სხვადასხვა საარჩევნო შეზღუდვა, რომელთა მიზანია ხელი შეუშალოს მშრომელებს მონაწილეობა მიიღონ არჩევნებში. ოფიციალური მონაცემებით, აქ საარჩევნო უფლების 50-მდე სხვადასხვა შეზღუდვა არსებობს, რომელთაც თითქმის არარაობამდე დაჰყავთ კონსტიტუციით აღიარებული საყოველთაო და თანასწორი საარჩევნო უფლება. ასე, მაგალითად, მთელ რიგ შტატებში დაწესებულია საარჩევნო გადასახადი. ამომრჩევლებს ხმა შეუძლიათ მისცენ მხოლოდ ამ გადასახადის გადახდის შემდეგ. არსებობს აგრეთვე განათლების ცენზი, რომლის მიხედვითაც მხოლოდ ის ამომრჩევლები დაიშვებიან არჩევნებში მონაწილეობის მისაღებად, რომლებმაც იციან ინგლისური წერა-კითხვა. ამის შედეგად საარჩევნო ასაკის ორნახევარ-სამ მილიონ კაცს, რომლებიც წერა-კითხვის უცოდინარი და მცირემცოდნე არიან, აღკვეთილი აქვს ხმის მიცემის უფლება.

შტატების უმრავლესობაში კანონით დადგენილია, რომ არჩევნებში მონაწილეობის მიღება შეუძლია მხოლოდ იმას, ვინც მოცემულ შტატში ცხოვრობს გარკვეული დროის განმავლობაში. ზოგიერთ შტატში ასეთი ვადას წარმოადგენს ორი წელი. ბინადრობის ეს ცენზი საარჩევნო უფლებას ართმევს ყველა ამერიკელ სასოფლო-სამეურნეო მუშას, რომლებიც სეზონურად მუშაობენ, აგრეთვე მრავალრიცხოვან უმუშევრებს, რადგან სამუშაოს საძებრად ისინი ადგილიდან ადგილზე გადადიან. ერთ-ერთი ორგანიზაციის („ამერიკელი მოსახლეობის ფონდი“) გამოანგარიშებით ბინადრობის ცენზის საფუძველზე ამერიკის შეერთებულ შტატებში ხმის უფლება ჩამორთმეული აქვს 6 მილიონ კაცს. ასაკობრივი ცენზი (ხშირად 21 წლამდე) უფლებას ართმევს ახალგაზრდობის მნიშვნელოვან ნაწილს მონაწილეობა მიიღოს არჩევნებში. თვით ამერიკული პრესის მიერ გამოქვეყნებული არასრული მონაცემებით, პრეზიდენტის უკანასკნელ არჩევნებში (1956 წლის ნოემბერი) სხვადასხვა საარჩევნო შეზღუდვათა შედეგად 23 მილიონამდე ამერიკელს ჩამორთმეული ჰქონდა ხმის უფლება.

საარჩევნო კამპანია ამერიკის შეერთებულ შტატებში მიმდინარეობს ამომრჩეველთა დაშინებისა და ძალმომრეობის ვითარებაში. განსაკუთრებით მკაცრ საარჩევნო დევნას განიცდიან ზანგები, რომელთა მიმართ მხეცური დამოკიდებულების ფაქტებს თვით ამერიკული პრესაც ვერ მალავს. გაზეთი „ნიუ-იორკ ტაიმსი“ იტყობინებოდა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის უკანასკნელი არჩევნების კამპანიის დროს მისისიპის შტატში მხეცურად იქნა მოკლული ზანგი მღვდელი ჯონლი. მთელი მისი „დანაშაული“ იმაში მდგომარეობდა, რომ რასისტების მუქარის მიუხედავად, მან არ ამოშალა თავისი გვარი საარჩევნო სიიდან.

პროგრესული ამერიკელი ჟურნალისტი სტეტსონ კენედი, რომელიც კარგად არის გაცნობილი რასობრივ საარჩევნო პრაქტიკას ამერიკის შეერთებული შტატების სამხრეთში, წერს: „მკვლელობა — ხმის მიცემაში მონაწილეობისათვის შურისგების მხოლოდ ერთ-ერთი ფორმაა. გარდა ამისა, ხმის მიმცემს შეიძლება სცემონ, დასჭრან ან დაასახიჩრონ, ბოლოს შეუძლიათ მას მოუსპონ არსებობის საშუალება, დაატოვებინონ სამუშაო, გამოასახლონ ფერმიდან, გამოაგდონ საბლიდან, შეუწყვიტონ კრედიტი, ტერორის ქვეშ იყოლიონ...“

ანტიზანგური ტერორი არჩევნების პერიოდში იმდენად გრანდიოზულ ფორმებს და ისეთ მასობრივ ხასიათს იღებს, რომ ამის შესახებ ხანდახან იძულებული არიან ილაპარაკონ მთავრობის წარმომადგენლებმაც კი. ამერიკის შეერთებული შტატების იუსტიციის მინისტრმა ბრაუნელმა ამას წინათ აღიარა, რომ ზანგებს „დაშინებითა და მუქარით ხელს უშლიან მონაწილეობა მიიღონ არჩევნებში“. ამიტომ გასაკვირველი როდია, რომ სამხრეთ შტატებში, სადაც ამერიკელ ზანგთა უმრავლესობა ცხოვრობს, არჩევნებში ამომრჩეველთა მხოლოდ 25 პროცენტი მონაწილეობს.

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ფართოდ არის გავრცელებული აბსენტეიზმი, რაც იმას ნიშნავს, რომ მოქალაქეები თავს არიდებენ ხმის მიცემაში მონაწილეობის მიღებას. მოსახლეობის მიერ არჩევნების ამ ფაქტიური ბოიკოტის მასშტაბების შესახებ ლაპარაკობს შემდეგი მონაცემები. პრეზიდენტის არჩევნებში 1956 წელს მონაწილეობის მიღება შეეძლო საარჩევნო ასაკის დაახლოებით 103 მილიონ კაცს. არჩევნებში კი მონაწილეობდა მხოლოდ 62 მილიონამდე კაცი, ანუ ყველა ამომრჩევლის 60 პროცენტი. ამერიკის შეერთებული შტატების კონგრესში არჩევნების ეს პროცენტი კიდევ უფრო დაბალია. მაგალითად, 1954 წელს კონგრესის არჩევნებში მონაწილეობას იღებდა საარჩევნო ასაკის მოქალაქეთა მხოლოდ 45 პროცენტი.

ამერიკელ მოქალაქეთა ასეთი მასობრივი უარისთქმა არჩევნებში მონაწილეობაზე სავსებით გასაგებია. როგორც ცნობილია, ამერიკის შეერთებულ შტატებში, მმართველობის ორპარტიული სისტემაა. ასეთ ვითარებაში ამომრჩეველი იძულებულია არჩევნებში ხმა მისცეს ორი მთავარი ბურჟუაზიული პარტიის — რესპუბლიკური ან დემოკრატიული პარტიის კანდიდატებს. მაგრამ მილიონობით ამერიკელი ამომრჩეველი უკვე დიდი ხანია დარწმუნდნენ იმაში, რომ ისინი არ შეიძლება კარგ რამეს მოელოდნენ არც დემოკრატიული და არც რესპუბლიკური პარტიისგან. ამიტომ ისინი საერთოდ არ მონაწილეობენ არჩევნებში.

ამომრჩევლების უფლებათა მრავალი შეზღუდვა დამახასიათებელია არა მარტო ამერიკის შეერთებული შტატებისათვის, არამედ სხვა კაპიტალისტური ქვეყნებისთვისაც. ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებში არჩევნებს ჩამოშორებული არიან ახალგაზრდობის მრავალმილიონიანი მასები. ინგლისში, საფრანგეთში, ბელგიასა და მრავალ სხვა კაპიტალისტურ ქვეყანაში არჩევნების უფლება მინიჭებული აქვთ მხოლოდ იმ პირებს, რომლებმაც 21 წლის ასაკს მიაღწიეს, ხოლო ჰოლანდიასა და დანიაში ეს ასაკი 25 წელს უდრის.

კაპიტალისტური ქვეყნებისათვის განსაკუთრებით დამახასიათებელია ქალთა არათანასწორუფლებიანობა. ლათინური ამერიკის თითქმის ყველა ქვეყანაში, შვეიცარიაში, ირანსა და სხვა ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებში ქალებს საარჩევნო უფლება არა აქვთ.

თუ სადამდე მიდის არჩევნების საკითხში რასობრივი დისკრიმინაცია, საკმარისია თქვას, რომ სამხრეთ აფრიკის კავშირის ძირითად მცხოვრებთ — ადგილობრივ მკვიდრ მოსახლეობას — ზანგებს, რომელთა რიცხვი 10 მილიონს აღწევს, წართმეული აქვთ საარჩევნო უფლება.

ყველა კაპიტალისტურ ქვეყანაში ბურჟუაზიული პარტიები ფართოდ მიმართავენ ამომრჩეველთა და არჩევნების მომწყობ მოხელეთა მოსყიდვას. ფულს ამისათვის, ისევე როგორც საარჩევნო კამპანიის სხვა ხარჯებისათვის, ბურჟუაზიული პარტიები იღებენ თავიანთი ბატონებისაგან — კაპიტალისტებისაგან.

გაზეთი „ნიუ-იორკ ტაიმსი“ პრეზიდენტის არჩევნების წინ 1956 წელს წერდა, რომ არასრული ცნობებით ამ საარჩევნო კამპანიაზე დაიხარჯა დაახლოებით 12 მილიონი დოლარი. საკითხავია, რა სახსრებიდან დგება ასეთი დიდი თანხა? ამერიკულ ბურჟუაზიულ პრესას არ უყვარს ამ თემაზე ლაპარაკი, მაგრამ გაზეთების ცალკეული ცნობებიდანაც კი ჩანს, რომ როგორც რესპუბლიკური, ისე დემოკრატიული პარტიის საარჩევნო კამპანიას აფინანსებენ ამერიკელი მონოპოლისტები. იგივე გაზეთი იუწყებოდა, რომ მილიარდერმა დიუპონმა რესპუბლიკელთა საარჩევნო ფონდში შეიტანა 88 ათას დოლარზე მეტი, ამერიკის ნავთობის მეფემ როკფელერმა — 100 ათასი დოლარი, ფინანსურმა მაგნატმა ვანდერბილტმა — 34 ათასი დოლარი. დამახასიათებელია, რომ ვანდერბილტმა ამავე დროს 5 ათასი დოლარით შეავსო დემოკრატიული პარტიის საარჩევნო ფონდიც. ორივე პარტიის ფონდში დიდი თანხები შეიტანეს აგრეთვე ამერიკის სხვა ფინანსურსამრეწველო მაგნატებმა.

ანალოგიური შემთხვევებია სხვა კაპიტალისტურ ქვეყნებშიც.

კიდევ ბევრი სხვა ფაქტის მოყვანა შეიძლება იმის დასადასტურებლად, რომ კაპიტალისტურ ქვეყნებში „თავისუფალი“ არჩევნების აბრის ქვეშ იმალება მოტყუება, სიცრუე, მშრომელთა ნებაზე ძალადატანება.

ნაშრომში „სახელმწიფო და რევოლუცია“, რომელიც დაწერილია თითქმის ორმოცი წლის წინათ, ვ. ი. ლენინი წერდა: „...კაპიტალისტურ საზოგადოებაში ჩვენ გვაქვს შეკვეცილი, უბადრუკი, ყალბი დემოკრატია, დემოკრატია მხოლოდ მდიდრებისათვის, უმცირესობისათვის“.

კაპიტალისტური ქვეყნების საარჩევნო პრაქტიკა დღესაც მთლიანად ადასტურებს ბურჟუაზიული დემოკრატიის ამ ლენინური დახასიათების სისწორეს.

შ. გაგოშიძე.

ᲒᲐᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲔᲠᲔᲑᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲐᲡᲐᲛᲑᲚᲔᲘᲡ XI ᲡᲔᲡᲘᲐ

ნიუ-იორკი, 5 მარტი. (საკდესი). გენერალური ასამბლეის გუშინდელმა პლენარულმა სხდომამ განიხილა საკითხი მდგომარეობისა, რომელიც შეიქმნა ახლო აღმოსავლეთში ომასთან დაკავშირებით, რომ ისრაელი არ ასრულებს გენერალური ასამბლეის რეზოლუციას ეგვიპტეს ტერიტორიიდან მისი ჯარების გაყვანის შესახებ. ისრაელის წარმომადგენელმა გ. მეირმა განაცხადა, რომ ისრაელის ჯარების შტაბის უფროსი და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის საგანგებო ძალების სარდალი „შეთანხმდნენ“ ტექნიკური დეტალების შესახებ, რომ ისრაელის ჯარები გამოიყვანონ და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის საგანგებო ძალები შეიყვანონ ღაზისა და შარმ აშ-შეიხის რაიონებში. შემდეგ გამოვიდნენ ინგლისის, იტალიის, ჰოლანდიის, კოლუმბიის, ახალი ზელანდიის, ბელგიის, ავსტრალიისა და ზოგიერთი სხვა ქვეყნის წარმომადგენლები, რომლებმაც ქება-დიდება შეასხეს ისაიელსა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს მათი პოზიციისათვის ამ საკითხში.

ერაყის წარმომადგენელი გამოვიდა მთელი რიგი დელეგატების იმ მტკიცების წინააღმდეგ, რომ აქაბის აყურის წყლები თითქოს საერთაშორისო იყოს. მან განაცხადა, რომ ამის აღიარება იმის მომასწავებელი იქნება, რომ „აგრესორს ჯილდო მისცენ“ და საფუძველი გამოუთხარონ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას.

შემდეგ გამოვიდა სსრ კავშირის წარმომადგენელი ა. ა. სობოლევი. მან განაცხადა, რომ გენერალურმა ასამბლეამ დიდი ღონისძიებები განახორციელა, რათა ეგვიპტის ტერიტორიიდან უსიტყვოდ გაეყვანათ ისრაელის ჯარები და აღდგენილიყო ეგვიპტის სუვერენული უფლებები. მაგრამ ისრაელმა სამბტაჟი გამოუცხადა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ყველა ამ გადაწყვეტილებას. არამც და არამც არ შეიძლება ვაღიაროთ, აღნშნა ა. ა. სობოლევმა, რომ ქ-ნ მეირის განცხადება გენერალური ასამბლეის 1 მარტის პლენარულ სხდომაზე შეესაბამება გენერალური ასამბლეის მოთხოვნებსა და რეზოლუციებს, რამდენადაც ისრაელი ამჯერადაც ცდილობს ეგვიპტის ტერიტორიიდან თავისი ჯარების გაყვანა დაუკავშიროს მთელი რიგი პირობების შესრულებას, რომლებიც ნამდვილად ნიშნავენ იმას, რომ გაერთიანებული ერების ჯარები განუსაზღვრელი ხნით დარჩებიან ეგვიპტის ტერიტორიაზე. ამ პირობების შესრულებას აგრეთვე მოჰყვებოდა უხეში დარღვევა ეგვიპტისა და არაბთა სხვა სახელმწიფოების უდავო უფლებებისა აქაბის აყურისა და ტირანის სრუტის ტერიტორიული წყლებისადმი.

ა. ა. სობოლევმა შემდეგ აღნიშნა, რომ მეირის განცხადება, რომელიც მან 4 მარტს გააკეთა, აგრეთვე არ მოწმობს, რომ ისრაელის მთავრობას განზრახული აქვს განახორციელოს თავისი ჯარების დაუყოვნებლივ გაყვანა, რადგან მეირს არ დაუსახელებია თარიღი, თუ როდის დატოვებენ ისრაელის ჯარები ეგვიპტის ტერიტორიას.

საყურადღებო აშკარაა, განაგრძო ა. ა. სობოლევმა, რომ ისრაელი ვერ გაუწევდა სამბტაჟს გენერალური ასამბლეის გადაწყვეტილებებს ეგვიპტიდან ჯარების უთუო გაყვანის შესახებ, მას რომ ზურგს არ უმაგრებდნენ ამერიკის გავლენიანი წრეები და პარტნიორები აგრესიაში — ინგლისი და საფრანგეთი, რომელიც არა მარტო ხელს უწყობენ ისრაელის ამ მოქმედებას, არამედ თვითონაც ახორციელებენ ახლო და შუა აღმოსავლეთში ვითარების გამწვავების პოლიტიკას.

შეეხო რა შემდეგ ამერიკის შეერთებული შტატების წარმომადგენლის ლოჯის გამოსვლას, საბჭოთა წარმომადგენელმა თქვა: ისრაელი აგრესორებისადმი თავის ხელშეწყობაში ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა ისე შორს წავიდა, რომ შესაძლოდ მიიჩნია აქაბის აყურე გამოეცხადებინა „საერთაშორისო სანაოსნო გზად“ და განეცხადებინა, რომ გამოიყენებს ძალას, თუ ვინმე შეეცდება არ დაეთანხმოს ამას. ორაბთა ქვეყნების მიმართ თვითნებობის ეს ფაქტი „ძალის პოზიციის“ პოლიტიკის გამოყენების თვალსაჩინო მაგალითია.

ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა, განაცხადა შემდეგ ა. ა. სობოლევმა, ცდილობს უგულებელყოს სადავო საკითხების გადაჭრის საერთოდ მიღებული ნორმები და მეთოდები და თავს მოახვიოს ეგვიპტეს და არაბთა სხვა ქვეყნებს თავისი გადაწყვეტილებანი როგორც აქაბის აყურეში, ისე სუეცის არხში ნაოსნობის საკითხზე. ამას ვერ შეურიგდება გენერალური ასამბლეა, რადგან ასეთი ცდები არყევენ ჩვენს ორგანიზაციას და ამან შეიძლება სერიოზული საფრთხე შეუქმნას ხალხთა მშვიდობისა და უშიშროების საქმეს.

იმისათვის, რომ არაბთა ქვეყნებს თავს მოახვიონ თავიანთი ნებისმიერი გადაწყვეტა საკითხისა აქაბის აყურეში ნაოსნობის ეგრეთწოდებული თავისუფლების შესახებ, ამერიკის შეერთებულ შტატებს განზრახული აქვთ დამაკვიდრონ ეგვიპტის ტერიტორიაზე, აქაბის აყურის სანაპიროზე გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარები და ამრიგად იაინა მაკუპიერებელ ჯარებად გადააქციონ.

არის აგრეთვე ცდა გენერალური ასამბლეის გადაწყვეტილების გვერდის ავლით მიიღებინონ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარებს ღაზის რაიონში მართვის და წესრიგის დაცვის ფუნქციები, რომლებიც მათ არ ეკუთვნის.

ა. ა. სობოლევმა შემდეგ აღნიშნა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები თავიანთი მოქმედებით ცდილობენ გაერთიანებულ ერებზე მაღლა დააყენონ თავიანთი თავი და უკანონოდ მიითვისონ ახლო აღმოსავლეთში არბიტრისა და გარანტის როლი.

ჩვენ უკვე აღვნიშნეთ, განაგრძო სსრ კავშირის წარმომადგენელმა, რომ მთელი მსოფლიოს თვალწინ მიმდინარეობს ოპერაცია, რომელშიც ისრაელს მიაკუთვნებენ „ჯიუტი აგრესორის“ როლს, ხოლო შეერთებულ შტატებს—„მშვიდობისმყოფელის“ როლს, რომელმაც თითქოს ხელი უნდა შეუწყოს ისრაელის ამ სიჯიუტის გადალახვას. ის ფაქტი, რომ ისრაელის საგარეო საქმეთა მინისტრი თავის დეკლარაციაში, ხოლო ბ-ნი ლოჯი თავის განცხადებაში ძირითადად ერთ გეზს ახორციელებენ, აზრთა შემთხვევითს დამთხვევას კი არ მოწმობს, არამედ იმას, რომ ეს არის გულმოდგინედ მოფიქრებული ტაქტიკა, რომელიც შემუშავებულია ისრაელ-ამერიკის ვაშინგტონის მოლაპარაკების მსელელობაში. ამერიკის შეერთებული შტატები ორმაგ თამაშს მიმართავენ იმისათვის, რომ განმტკიცდნენ შუა და ახლო აღმოსავლეთის რაიონში უშუალოდ, ან დასაწყისისათვის გამოიყენონ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარები. ეს ეგრეთწოდებული „ეიზენჰაუერის დოქტრინის“ განხორციელების ეტაპია. ეჭვი არ არის, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების აღნიშნული პოლიტიკა, აგრეთვე ჩრდილო ატლანტიკის ბლოკში მათ მოკავშირეთა მიმქედება ხელს უწყობს ისრაელს დამპყრობლური მადის გაღვივებასაც. ეს ქვეყნები საშიშ თამაშს ეწევიან. ისინი ცეცხლს ეთამაშებიან თოფისწამლის საწყობში.

შემდეგ ა. ა. სობოლევმა თქვა: უკანასკნელი დროის ფაქტები უცილობლად მოწმობენ, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებს, რომლებიც ფეხქვეშ თელავენ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წესდების პრინციპებს, განზრახული აქვთ ძალის პოლიტიკა განახორციელონ ეგვიპტისა და არაბთა სხვა ქვეყნების მიმართ. არ შეიძლება, რომ ამის გამო სიფრთხილე არ გამოიჩინოს მშვიდობის ყველა მომხრეს.

ამასთან დაკავშირებით სასარგებლოა გავიხსენოთ, რომ როცა ეგვიპტის თავზე ომის მახვილი აღიმართა, ეგვიპტელი ხალხი მარტო არ აღმოჩნდა აგრესორთა წინააღმდეგ თავის ბრძოლაში. მსოფლიოშა, როგორც ცნობილია, არსებობენ მშვიდობისმოყვარე ძალები, რომლებიც მოიცავენ ათობით სახელმწიფოს და ასეულ მილიონობით ადამიანს. ამ ბანაკს საკმარისი საშუალებები მოეპოვება, რათა აღკვეთოს იმპერიალისტური ძალების აგრესია, სადაც უნდა დაიწყოს იგი, მათ შორის ახლო და შუა აღმოსავლეთში.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია ვერ ივლის იმ სახელმწიფოთა ფარვატერში, რომლებიც ახორციელებენ აგრესორის — ისრაელის წახალისების პოლიტიკას. გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ყოველი გადაწყვეტილება ახლო აღმოსავლეთის პრობლემების მოსაწესრიგებლად უწინარეს ყოვლისა უნდა ითვალისწინებდეს და პატივს სცემდეს არაბთა ქვეყნების სუვერენულ უფლებებს და არ აკანონებდეს გარიგებას ამ ქვეყნების ინტერესთა საზიანოდ.

გენერალური ასამბლეის გადაწყვეტილების შესაბამისად, განაცხადა დასასრულ ა. ა. სობოლევმა, ისრაელს ჯარებმა დაუყოვნებლივ უნდა დატოვონ ეგვიპტის ტერიტორია რაიმე პირობის დაუდებლად. ამის შემდეგ დაუყოვნებლივ უნდა გაიყვანონ ეგვიპტის ტერიტორიიდან გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მთელი ჯარებიც. კანონიერად ვერ იქნება მიჩნეული ვერც ერთი სხვა გადაწყვეტილება, რომელიც ეგვიპტეში დამკვიდრებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარებს როგორც მაკუპირებელ ჯარებს. ხოლო თუ ისრაელმა განაგრძო თავისი ტაქტიკა — გაჭიანურებისა და გადავადების ტაქტიკა, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია უნდა დაადგეს ისეთ გადამწყვეტ ღონისძიებათა განხორციელების გზას, რომლებიც ბოლოს მოუღებენ ისრაელის აგრესიას, რომელიც კვლავ გრძელდება.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურმა მდივანმა ჰამაშელდმა განუცხადა ასამბლეას, რომ მან მიიღო ცნობები „ტექნიკურ ღონისძიებათა“ შესახებ იმისა, რომ ისრაელის ჯარების გაყვანისა და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარების შეყვანის შესახებ, „ტექნიკურ ღონისძიებათა“ შესახებ, რომლებიც შეთანხმებულია ისრაელის და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ჯარების სარდლობის წარმომადგენლებს შორის. გენერალურმა მდივანმა აღუთქვა მოახსენოს გენერალურ ასამბლეას ჯარების გაყვანის შესახებ.

ინდოეთის წარმომადგენელი ლალი გამოვიდა მთელი რიგი ქვეყნების დელეგატების მტკიცებათა წინააღმდეგ იმის შესახებ, რომ აქაბის აყურის წყლები თითქოს საერთაშორისო იყოს. მან ხაზგასმით აღნიშნა, რომ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის საანგარიშო ძალები არ შეიძლება დისლოცირებულ იქნან სადმე ეგვიპტის ტერიტორიაზე, თუ ეგვიპტე არ იქნება თანახმა.

ეგვიპტის წარმომადგენელმა ფაზზიმ ხაზგასმით აღნიშნა თავის გამოსვლაში, რომ ისრაელის ჯარების გაყვანა უნდა დამთავრდეს „ერთი ან სულ ბევრი ორი დღის შემდეგ“. ისრაელმა „სრული პასუხი უნდა აგოს... მხეცობისა და ნგრევისთვის, რაც ისრაელის ჯარებმა ჩაიდინეს მათი გაყვანის წინ ან ამ გაყვანის მსვლელობაში“.

სხდომის დახურვის წინ თავმჯდომარემ განაცხადა, რომ შემდეგი სხდომის მოწვევის თარიღი უფრო გვიან გამოცხადდება.

ᲜᲝᲠᲕᲔᲒᲘᲘᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲯᲘᲘᲡ IX ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ ᲡᲐᲔᲠᲗᲐᲨᲝᲠᲘᲡᲝ ᲛᲔᲓᲒᲝᲛᲐᲠᲔᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

ოსლო, 5 მარტი, (საკდესი). გაზეთმა „ფრიჰეტენმა“ დღეს გამოაქვეყნა ნორვეგიის კომუნისტური პარტიის IX ყრილობის მიერ მიღებული განცხადება საერთაშორისო მდგომარეობის შესახებ. განცხადებაში, კერძოდ, ნათქვამია: ყველა მშვიდობისმოყვარე ადამიანი სიხარულით მიესალმა დაძაბულობის შენელების პერიოდს, რომელიც დაიწყო საბჭოთა კავშირისა და სოციალისტური სამყაროს სხვა ქვეყნების ინიციატივით და რომელმაც თავის მწვერვალს ყენევის თათბირზე მიაღწია. მან შექმნა იმის იმედი და რწმენა, რომ შეიძლება თავიდან აცილებულ იქნას ომი და რომ ხალხთა შორის ურთიერთობას შეიძლება საფუძვლად დაედოს მშვიდობიანი თანაარსებობა. მაგრამ ძალები, რომლებიც ეწინააღმდეგებიან დაძაბულობის შენელებას და მშვიდობის მიღწევას, ჯერ კიდევ დიდია. გამალებული შეიარაღება, „ცივი“ და „ცხელი“ ომები მოგების ზრდისათვის საერთაშორისო მსხვილი კაპიტალის ბრძოლის საშუალებაა. მსხვილ კაპიტალს ეშინია მშვიდობიანი შეჯიბრებისა სოციალიზმის ქვეყნებთან, რომლებიც დღეს სწრაფად ვითარდებიან. ეგვიპტეზე თავდასხმა და რეაქციის მიერ უნგრეთში ტრაგიკული განვითარების გამოყენება მსხვილი კაპიტალის გამოსვლები იყო... საჭიროა ყველა ქვეყნის მშრომელებმა, ხაზგასმით არის აღნიშნული განცხადებაში, უკუაგდონ ეს გამოსვლა და გააერთიანონ თავიანთი ძალები დაძაბულობის შესანელებლად და საერთაშორისო ურთიერთობაში მშვიდობის უზრუნველსაყოფად.

განცხადებაში მოცემულია უნგრეთის კონტრრევოლუციურ ამბოხებასთან დაკავშირებული ამბების შეფასება და შემდეგ ნათქვამია: სუეცის კონფლიქტი, ინგლის-საფრანგეთის თავდასხმა ეგვიპტეზე იმპერიალისტების უხეში შეჭრა იყო მათი კოლონიური ბატონობის შენარჩუნების მიზნით. შუა აღმოსავლეთის შემდგომი ამბები და ალეირში და კვიპროსზე განმათავისუფლებელი მოძრაობის სისხლიანი ჩახშობა მოწმობენ, რომ კვლავ არის ახალი მსოფლიო ომის წარმოშობის საფრთხე. სუეცის აქციამ აგრეთვე კვლავ გამოააშკარავა ძლიერი წინააღმდეგობანი დიდ იმპერიალისტურ სახელმწიფოებს შორის ნავთობის წყაროებისა და სხვა ქვეყნებზე ბატონობისათვის ბრძოლაში. ეს მარტო კოლონიებიდ მილიონობით ადამიანის თავისუფლებისათვის რიდი ნიშნავს მუდმივ საფრთხეს. ეს აგრეთვე მუდმივ საფრთხეს მოასწავებს მშვიდობისათვის და ხელს უშლის დაძაბულობის შენელებას და ხალხთა შორის მშვიდობიან თანაარსებობას.

ატლანტიკის პაქტით ნორვეგიას სამხედრო კავშირი აქვს ინგლისსა და საფრანგეთთან. ეს იმის მწვავე საფრთხეს ქმნის, რომ ჩვენი ქვეყანა შეიძლება ჩაითრიონ მსოფლიო ომში იმპერიალისტების მხარეზე და იმ ხალხების წინააღმდეგ, რომლებიც დამოუკიდებლობისათვის იბრძვიან. ამ პირობებში ნორვეგიის მუშათა მოძრაობა უნდა იბრძოდეს იმისათვის, რომ ნორვეგია თავის საგარეო პოლიტიკაში გამოვიდეს იმპერიალისტური ჩაგვრისა და სამხედრო პოლიტიკის წინააღმდეგ და რომ იგი თანმიმდევრულად იდგეს მშვიდობისა და მშვიდობიანი თანაარსებობის პოზიციებზე. ამის მისაღწევად ჩვენი ქვეყნის მშვიდობის მთელი ძალები უნდა გაერთიანდნენ შემდეგ მოთხოვნათა გარშემო: დაუყოვნებლივ შეწყდეს ატომური და წყალბადის ბომბების ყველა გამოცდა, აიკრძალოს ყველა სახეობის თერმობატომგულის იარაღი, დაიშალოს ყველა სამხედრო ბლოკი, გაუქმდეს სამხედრო ბაზები უცხო ქვეყნებში და გაყვანილ იქნან მთელი ჯარები სხვისი ტერიტორიიდან, განმტკიცდეს გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია და გაფართოვდეს საერთაშორისო ურთიერთობა კოლექტიური უშიშროებისა და მშვიდობიანი თანაარსებობის საფუძველზე, შემცირდეს შეიარაღება, აღიარებულ იქნას ყველა ხალხის დამოუკიდებლობის უფლება, გაფართოვდეს ეკონომიური და კულტურული ურთიერთობა ყველა ხალხებს შორის.

ᲡᲞᲝᲠᲢᲘᲡ ᲐᲛᲑᲔᲑᲘ

ᲛᲐᲢᲩᲘ ᲑᲝᲚᲥᲕᲘᲜᲘᲡ ᲞᲘᲠᲩᲔᲚᲝᲑᲐᲖᲔ ᲛᲐᲓᲠᲐᲯᲨᲘ

მოსკოვის ბ. ი. ჩაიკოვსკის სახელობის საკონცერტო დარბაზში დაწყო მსოფლიოს ჩემპიონის მ. ბოტვინიკისა და ამ წოდების პრეტენდენტთა საერთაშორისო ტურნირში გამარჯვებულ ვ. სმისლოვის მატჩი.

ეს შეჯიბრება ჭადრაკის მოყვარულთა მსოფლიო საზოგადოებრიობის ყურადღების ცენტრშია და მიმდინარე სასპორტო სეზონის ერთ-ერთ საინტერესო ასპარეზობას წარმოადგენს.

მატჩი მ. ბოტვინიკსა და ვ. სმისლოვს შორის, რომელიც 24 პარტიისაგან შედგება მსოფლიოს ჩემპიონის წოდებისათვის ბრძოლას წარმოადგენს. მ. ბოტვინიკისათვის საკმარისია 12 ქულა რომ მსოფლიოს ჩემპიონის წოდება შეინარჩუნოს, ვ. სმისლოვს კი სულ მცირე 12,5 ქულის მოგროვება სჭირდება იმისათვის, რომ მსოფლიოს ჩემპიონი გახდეს.

მ. ბოტვინიკი და ვ. სმისლოვი არაერთხელ შეხვედრიან ერთმანეთს. 46 პარტიიდან მ. ბოტვინიკს მოგებული აქვს 14, ვ. სმისლოვს 10. 22 პარტია ყაიმით დამთავრდა.

შეხვედრის წაგების შემთხვევაში მ. ბოტვინიკი ინარჩუნებს მსოფლიოს ჩემპიონთან მატჩრევანშის გამართვის უფლებას, რომელიც უახლოეს წლებში გაიმართება.

მატჩის მსაჯებად მოწვეული არიან გროსმაისტერი შტალბერგი (შვეიცია) და ოსტატი გოლობმეკი (ინგლისი).

5 მარტს გაიმართა პირველი ტური. თეთრებით თამაშობდა მ. ბოტვინიკი. პარტია გადაიდო ვ. სმისლოვის უპირატესობით.

ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝ ᲓᲐ ᲔᲕᲠᲝ�პᲘᲡ ᲩᲔᲛ�პᲘᲝᲜᲐᲢᲘ ᲨᲐᲘᲒᲘᲐᲜ ᲰᲝᲙᲔᲘᲨᲘ

5 მარტს მოსკოვში დამთავრდა მსოფლიო და ევროპის ჩემპიონატი შაიბიან ჰოკეიში.

საბოლოო მატჩში ერთმანეთს შეხვდნენ სსრ კავშირისა და შვეიცის გუნდები. თამაში დამთავრდა ფრედ ანგარიშით 4:4.

ამრიგად, შვეიცის გუნდმა, რომელმაც ჩემპიონატში 13 ქულა მოაგროვა 14 შესაძლებელში, პირველი ადგილი დაიკავა და მოიპოვა მსოფლიო და ევროპის ჩემპიონის წოდება. საბჭოთა სპორტსმენებმა 12 ქულა მოაგროვეს და ვერცხლის მედლები მიიღეს. მესამე ადგილზე გამოვიდა ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკის გუნდი. მას 11 ქულა აქვს. ჩეხოსლოვაკიის სპორტსმენებმა ბრინჯაოს მედლები მოიპოვეს.

სსრ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲗᲐᲡᲘᲡ ᲒᲐᲗᲐᲛᲐᲨᲔᲑᲐ ᲤᲔᲮᲑᲣᲠᲗᲨᲘ

ჩვენი ქვეყნის პირველობასთან ერთად საერთო ინტერესს იწვევს სსრ კავშირის თასის გათამაშება ფეხბურთში, რომელშიც მონაწილეობას მიიღებენ ფეხბურთელთა უძლერესი კოლექტივები.

დასკვნითი ასპარეზობა გაიმართება „ა“ და „ბ“ კლასის გუნდების მონაწილეობით. საქართველოდან ამ შეჯიბრებაში მონაწილეობას მიიღებენ თბილისის „დინამოს“, ოფიცერთა სახლისა და ყუთაისის „ლოკომოტივის“ გუნდები.

პირველი მატჩი თბილისში სსრ კავშირის თასზე